

Termodynamika R 2021/2022

Kacper Cybiński

13 czerwca 2022

Organizacja wykładu

1. Dwa kolokwia - po 40 % pkt
2. Zadania domowe - 20 % pkt

Strona wykładu

Suma - 100 %. Zaliczenie ćwiczeń > 50%, Egzamin 100 %. Propozycja oceny w zakresie 3 – 4.5 Po 5 przychodzimy na ustny. Ustny też dla plebsu, nie tylko dla tych z 4.5 (*Patrz Pawełczyk*)
Egzamin i kolokwia mają 2 części:

- Test ABCD, 1 lub wielokrotnego wyboru ~ 45 min.
- Zadania - $\sim 3h$

Zadania domowe: Jak na elektro, ale tylko 3 zadania na tydzień. Na wykładzie czwartkowym losowanie zadania zbieranego. Jest jedno dodatkowe, trudniejsze, "Joker".

Wykład 1

Wstęp, Ergodyczność

1.1 Problem wielu ciał

Dla problemu 3 ciał pierwsze znalezione stabilne rozwiązanie zostało opisane przez Lagrange'a. Jest to ruch po okręgu, a w ~ 1990 opisano też stabilną orbitę po ósemce.

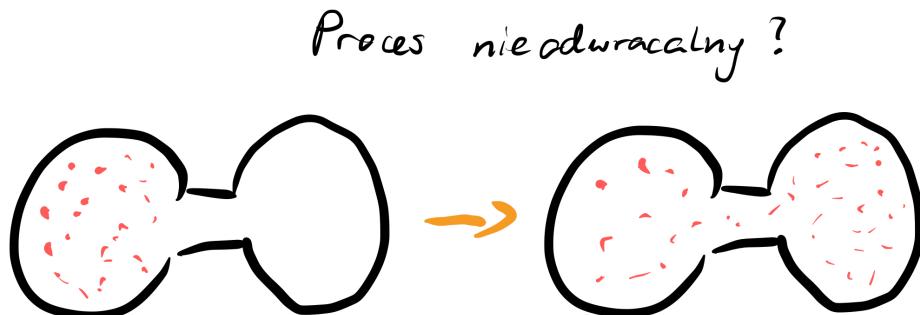
Historia superkomputerów:

- Anton (2008) - Daniel Shaw
 - Problem zwijania białek
 - 10 ms zwijania - 5 min obliczeń
 - $10^4 - 10^5$ atomów - 1 ms w 100 dni. Tj. 10 ns/dzień
- Summit (2018)
 - 27 tys. GPU + 9 tys. CPU.
 - $200 \cdot 10^6$ 32 ns/dzień

Dla skali -> kubek z herbatą ma $\sim 10^{25}$ atomów

Demon Laplace'a: Laplace mówił, że symulacja, która by знаła położenia i pędy wszystkich cząstek by znała przeszłość i przyszłość → przeszłość i przyszłość by stała przed nią otworem. Jest to wizja świata skrajnie deterministycznego. Obecnie raczej upadłej. **Wniosek:** Kupując kefir nie obchodzi nas położenie wszystkich atomów, a właściwości makroskopowe.

Fizyka statystyczna: Jest dziedziną zajmującą się przejściem z informacji mikroskopowej do informacji makroskopowej, która jest obiektem naszego zainteresowania.

Rysunek 1.1: Proces nieodwracalny?

1.2 Pokazy

1.2.1 Cylindry z ulepkiem cukru

Widzimy tu na demonstracji [odwracalność](#). Są dwa rodzaje:

- [odwracalność dynamiczna](#) :

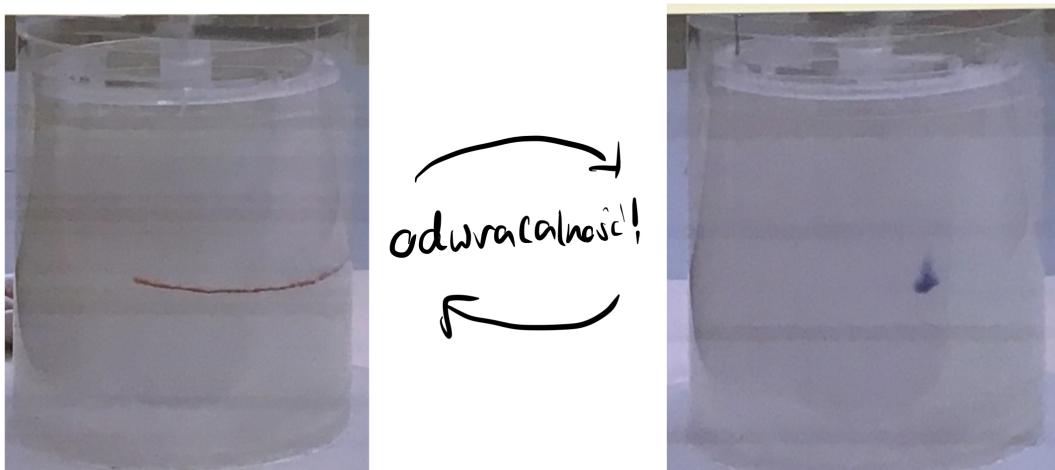
$$m \frac{dv}{dt} = F$$

Wynika ona z dynamiki Newtonowskiej, jest symetryczna względem transformacji $t \rightarrow -t$, $v \rightarrow -v$.

- [odwracalność kinematyczna](#) :

$$0 = m \frac{dv}{dt} = F - \gamma v \implies v = \frac{F}{\gamma}$$

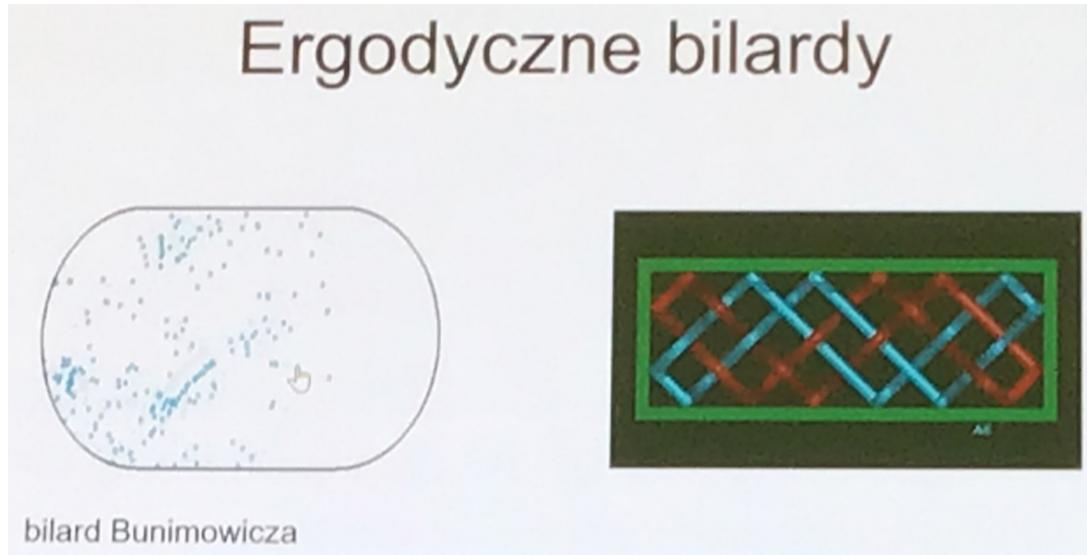
Gdzie γ jest współczynnikiem oporu. Ta odwracalność jest symetryczna względem przekształcenia $F \rightarrow -F$, $v \rightarrow -v$. Ten rodzaj odwracalności zachodzi w lepkich cieczach. Symetryczny względem zmiany kierunku siły i prędkości, ale z czasem nieodwracalnym.

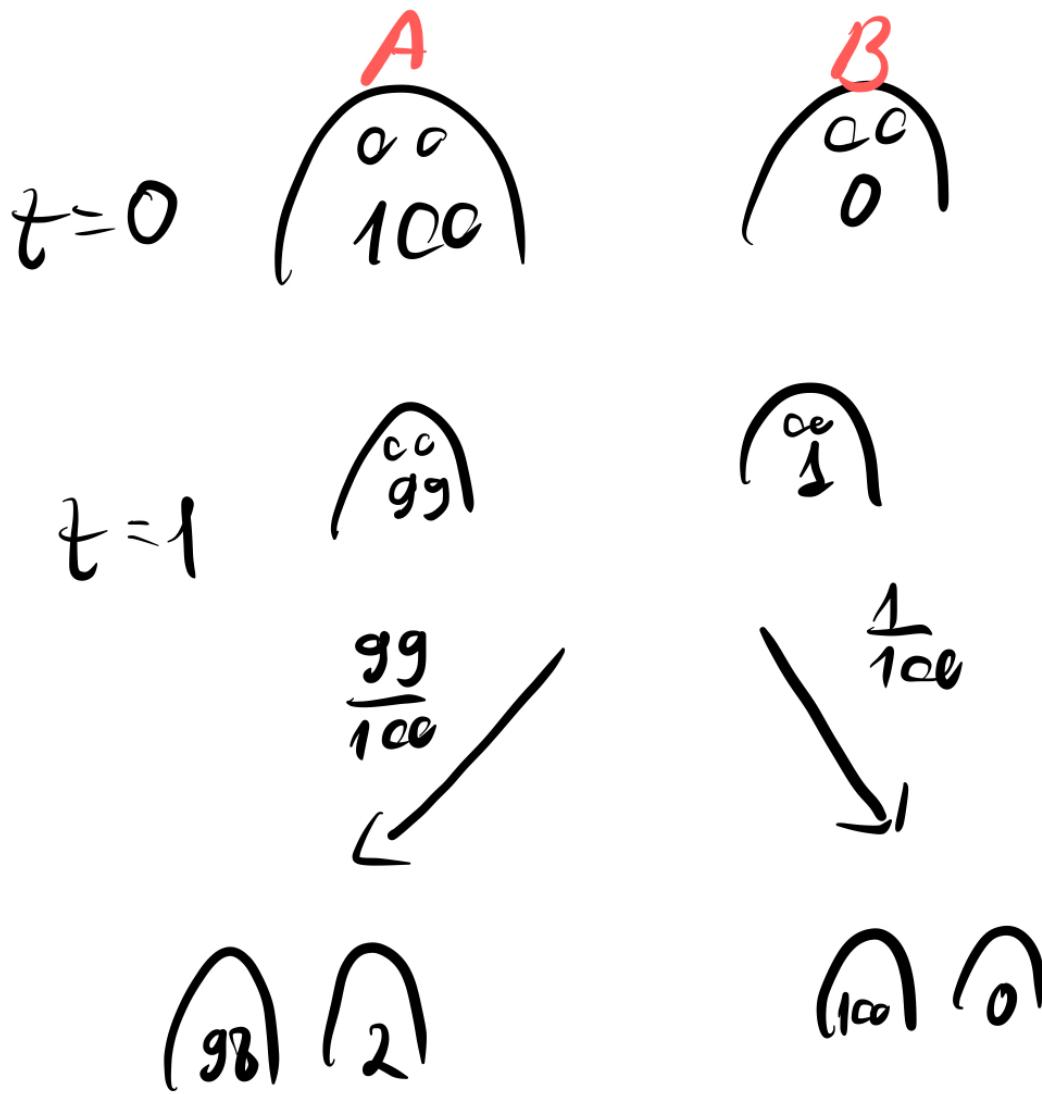
Rysunek 1.2: Demonstracja odwracalności kinematycznej. Działa to tylko dla **lepkiej cieczy**

Kolejnym pojęciem które się pojawia jest [ergodyczność](#). Oznacza to, że średnia $\langle x \rangle$ z układu po czasie jest równa średniej po powierzchni. Przykładem takiego układu jest zasadniczo **Bilard bu-nimowicza** (Patrz Rysunek 1.3). Układ ergodyczny to taki, który po odpowiednio dużym czasie osiąga stan równowagi.

1.3 Model Ehrenfestów

Rysunek 1.3: Demonstracja **Bilardu Buniowicza**. Po prawej bilard prostokątny - Nie Ergodyczny, ponieważ po odpowiednio długim czasie nie uśrednia się rozkład cząstek - Nie osiąga równowagi.

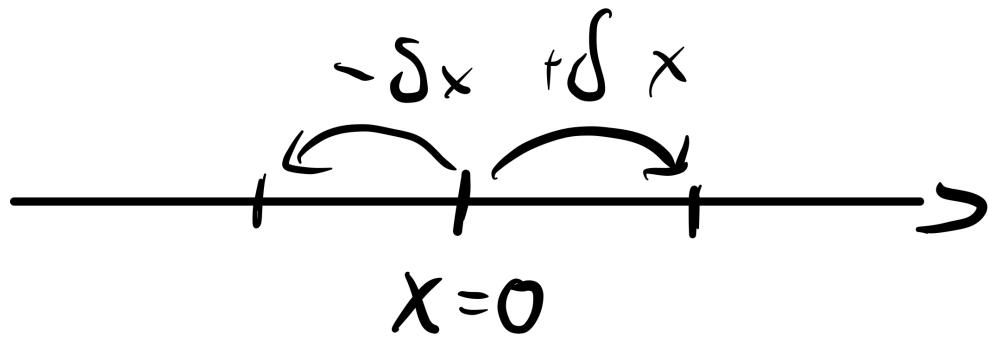
Rysunek 1.4: Demonstracja **Modelu Ehrenfestów**. Bierzemy dwa psy i liczymy sobie $\langle n_a(t) \rangle$. W tym celu patrzymy sobie na [ansambl](#) (zespół) dwójkę psów.

Wykład 2

Ruchy Browna, Równanie Master

2.1 Ruch cząstek - Ruchy Browna

Wprowadzamy sobie jak propaguje się cząstka w cieczy w czasie.

Rysunek 2.1: Położenie cząstki

Skoki o δx następują co δt i mamy:

$$\Delta x = \begin{cases} \delta x, & \frac{1}{2} \\ -\delta x, & \frac{1}{2} \end{cases}$$

$$\begin{aligned} x(n) &= x(n-1) + \Delta x \\ \langle x(n) \rangle &= \langle x(n-1) \rangle = \langle x(n-2) \rangle \dots = \langle x(0) \rangle = 0 \end{aligned}$$

Wynika, że:

$$\begin{aligned} x(n)^2 &= (x(n-1) + \Delta x)^2 = x^2(n-1) + 2x(n-1)\Delta x + (\Delta x)^2 \\ \langle x^2(n) \rangle &= \langle x^2(n-1) \rangle + 2 \langle x(n-1)\Delta x \rangle + \langle (\Delta x)^2 \rangle \end{aligned}$$

Gdzie wiemy, że $2 \langle x(n-1)\Delta x \rangle = 0$ bo kolejne skoki są niezależne, a $\langle (\Delta x)^2 \rangle = (\delta x)^2$
Czyli:

$$\begin{aligned} \langle x^2(n) \rangle &= \langle x^2(n-1) + (\delta x)^2 \rangle \\ \langle x^2(n) \rangle &= n(\delta x)^2 + \langle x^2(0) \rangle \end{aligned}$$

Ale $\langle x^2(0) \rangle = 0$, więc widzimy, że:

$$\langle x(n) \rangle = 0, \quad \langle x^2(n) \rangle = n(\delta x)^2$$

Teraz oznaczmy sobie $n = \frac{T}{\delta t}$, a $\frac{(\delta x)^2}{2\delta t} = D$ - stała dyfuzji. Wtedy dostajemy ruch dyfuzyjny ([Ruch Browna](#)).

$$\langle x^2(n) \rangle = 2T \frac{(\delta x)^2}{2\delta t}$$

Dokładna definicja ruchu Browna to:

$$\text{ruch Browna} = \begin{cases} \langle x^2(n) \rangle = 2DT \\ \langle x(n) \rangle = 0 \end{cases} \quad \text{gdzie } x = vt, \quad t = \frac{L}{v}, \quad T = \frac{L^2}{2D}$$

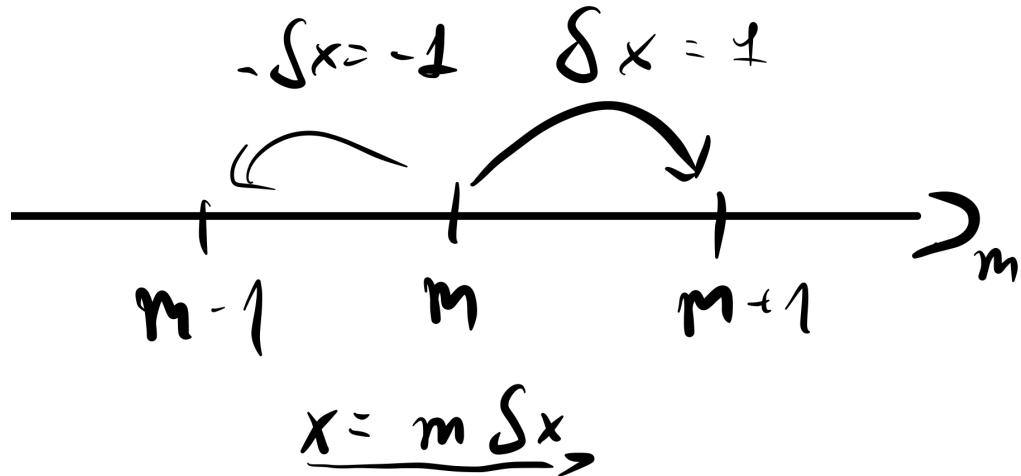
gdzie L - odległość.

Przykładowe wartości:

Bakteria - $L \sim 10^{-4}$ wtedy $D \sim 10^{-5} \frac{\text{cm}^2}{\text{s}}$ a czas dyfuzji $t = \frac{L^2}{2D} = 5 \cdot 10^{-4} \sim (0.5) \text{ ms}$ ale np z jednego końca auli na drugi szło by to miesiąc.

Takeaway - Zapachy nie transportują się dyfuzyjnie!

2.2 Równanie Master

$$x = m\delta x \rightarrow, t \pm 1 = t \pm \delta t$$

$$P(m, t+1) = \frac{1}{2}P(m+1, t) + \frac{1}{2}P(m-1, t)$$

$$P(m, t+1) - P(m, t) = \frac{1}{2}(P(x+\delta x, t) - 2P(x, t) + P(x-\delta x, t))$$

co jest drugą pochodną w punkcie x :

$$P(m, t+1) - P(m, t) = \frac{1}{2}\delta x \left(\frac{P(x+\delta x, t) - P(x, t)}{\delta x} - \frac{P(x, t) - P(x-\delta x, t)}{\delta x} \right)$$

$$P(m, t+1) - P(m, t) = \frac{1}{2}(\delta x)^2 \left(P' \left(x + \frac{\delta x}{2}, t \right) - P' \left(x - \frac{\delta x}{2}, t \right) \right)$$

co na mocy *central limit theorem* tłumaczy się na:

$$\frac{\partial P}{\partial t} = \frac{P(x, t+\delta t) - P(x, t)}{\delta t} = \frac{(\delta x)^2}{\delta t} \frac{\partial^2 P}{\partial x^2}$$

po przejściu do granic: $\delta t \rightarrow 0$, $\delta x \rightarrow 0$, $\frac{\delta x^2}{\delta t} = \text{const.}$

Dostajemy równanie dyfuzji:

$$\frac{\partial P}{\partial t} = D \frac{\partial^2 P}{\partial x^2} \quad (2.1)$$

Co dla

$$P(x, t=0) = \delta(x)$$

Daje nam rozkład prawdopodobieństwa występowania punktu w jakimś x przy dyfuzji wygląda:

$$P(x) = \frac{1}{\sqrt{4\pi Dt}} e^{-\frac{x^2}{4Dt}} \quad (2.2)$$

Czyli rozkład Gaussa, widoczny na Rysunku 2.2.

2.3 Demonstracje

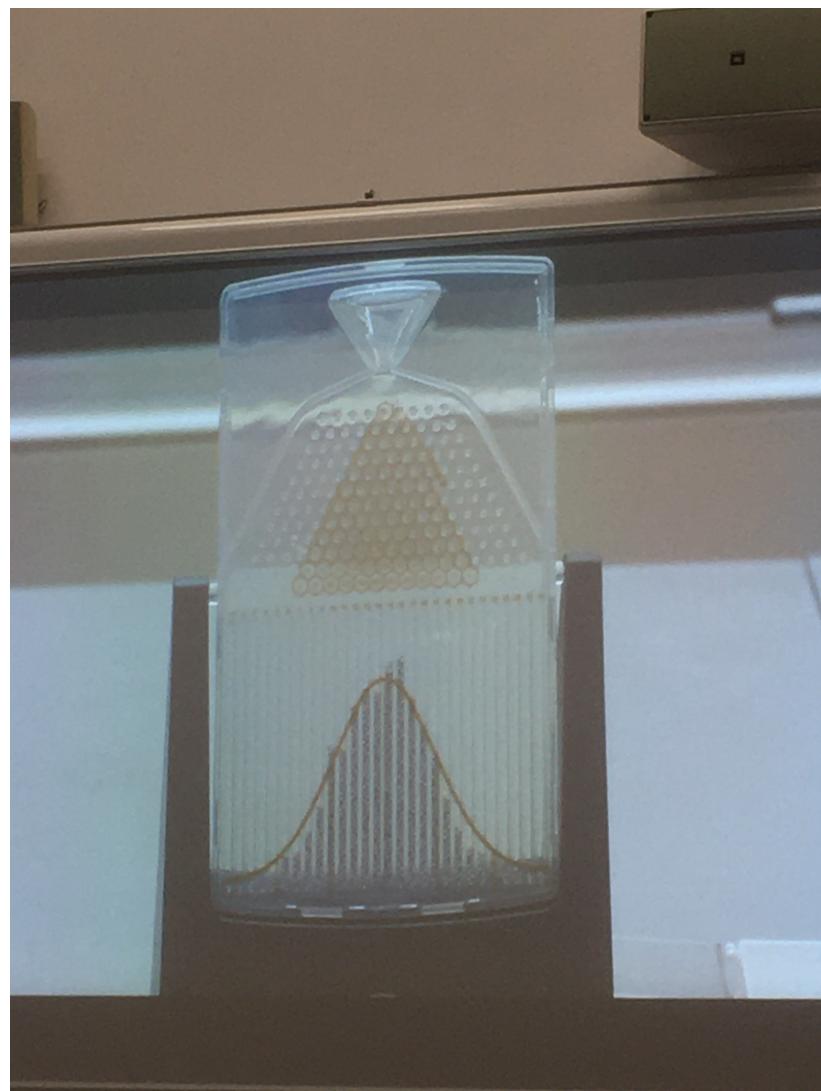
Rysunek 2.2: Jeden mol powietrza

Teaser na przyszłość, dyfuzja z dodatkowym członem od pola siły.

$$\frac{\partial P}{\partial t} = D \frac{\partial^2 P}{\partial x^2} - \frac{\partial F}{\partial \gamma} P \quad (2.3)$$

Rysunek 2.3: Jeden mol innych rzeczy
s

Rysunek 2.4: Przykładowy [Rozkład Gaussa](#) uzyskany ze spadających kulek

2.4 Wracamy do Modelu Erhnferstów

$$P(n, t+1) = \frac{n+1}{N} P(n+1, t) + \left(1 - \frac{n-1}{N}\right) P(n-1, t) \quad (2.4)$$

$$P(0, t+1) = \frac{1}{N} P(1, t) \quad (2.5)$$

$$P(N, t+1) = \left(1 - \frac{N-1}{N}\right) P(N-1, t) \quad (2.6)$$

Szukamy rozwiązania niezależnego od czasu - $p^{eq}(n)$. Z równania 2.5 wynika:

$$p^{eq}(0) = a, \quad p^{eq}(1) = Na, \quad p^{eq}(n) = \binom{N}{n} a$$

Udowodnijmy przez indukcję:

$$\begin{cases} p^{eq}(n-1) = a \binom{N}{n-1} \\ p^{eq}(n) = a \binom{N}{n} \end{cases}$$

Teraz biorąc równanie 2.4 wyżej:

$$p^{eq}(n+1) \frac{n+1}{N} = a \left[\binom{N}{n} \binom{N}{n-1} \frac{N-n+1}{N} \right]$$

Pamiętając o tożsamości:

$$\binom{N}{n} = \binom{N-1}{n} + \binom{N-1}{n-1} \quad \text{dostajemy:}$$

$$p^{eq}(n+1) = a \frac{N}{n+1} \left[\left\{ \binom{N-1}{n} + \binom{N-1}{n-1} \right\} - \left\{ \binom{N-1}{n-1} + \binom{N-1}{n-2} \right\} \cdot \frac{N-n+1}{N} \right]$$

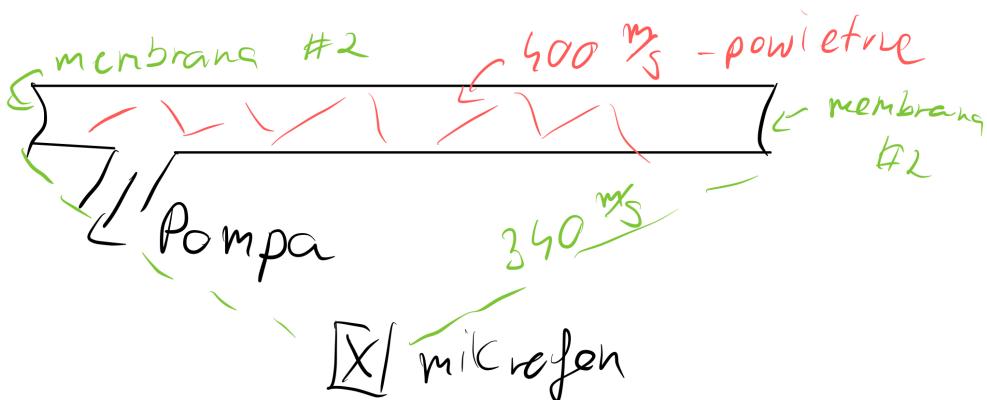
$$p^{eq}(n+1) = a \frac{N}{n+1} \left[\frac{(N-1)!N}{n!(N-1-n)!(n+1)} + \frac{(N-1)!}{(n-2)!(N-n)!(n+1)} - \frac{(N-1)!}{(n-2)!(N-n)!(n+1)} \right]$$

$$p^{eq}(n+1) = a \binom{N}{n+1}$$

$$\implies p^{eq}(n) = a \binom{N}{n}$$

Wykład 3

Definicja stanu, Entropia

Rysunek 3.1: Doświadczenie pokazujące jaka jest prędkość cząsteczek powietrza w temperaturze pokojowej, tj. 400 m/s.

Powrót do 2 psów: Na ostatnim wykładzie dostaliśmy równanie na równowagę. Wracamy do tego i idziemy dalej:

$$p^{eq}(n) = a \binom{N}{n}$$

Gdzie stała a jest równa:

$$\sum_0^N a \binom{N}{n} = 1$$

pamiętając o tym, że:

$$(a+b)^N = \sum_0^N \binom{N}{n} + a^n + b^n \quad \text{co po wstawieniu } a=b=1$$

$$2^N = \sum_0^N \binom{N}{n} \implies a = \frac{1}{2^N}$$

Możemy sobie to rozumieć jako fakt, że p^{eq} odpowiada przyjęciu, że wszystkie możliwości są równe prawdopodobne.

Inaczej jeszcze patrząc na to; Wyobraźmy sobie, że każda pchła jest rozróżnialna i może być albo na Azorze albo na Burku. Wtedy takich możliwości jest 2^N i spośród nich $\binom{N}{n}$ z nich jest na Azorze.

Definicje stanów

Mikrostan - Informacja o położeniu każdej ze pcheł

Makrostan - Informacja ile jest pcheł na Azorze

Jednemu makrostanowi¹ będzie odpowiadać wiele mikrostanów². W szczególności:

- Makrostanowi ”wszystkie pchły na Azorze” odpowiada 1 mikrostan
- Makrostanowi $50\% - 50\%$ odpowiada $\binom{N}{N/2}$ mikrostanów,³ czyli prawie wszystkie z dokładnością do $\sim N$.

Teraz wyobraźmy sobie, że układ osiąga stan równowagi. Wyprowadzimy sobie tutaj [warunek równowagi szczegółowej](#):

$$\begin{aligned}
 p^{eq}(n)p(n \rightarrow n+1) &= p^{eq}(n+1)p(n+1 \rightarrow n) \\
 (1 - \frac{n}{N}) &= \frac{N-n}{N} \\
 p^{eq}(n+1) &= \frac{N-n}{n+1} \frac{N-(n-1)}{n} \\
 p^{eq}(n+1) &= \frac{(N-n)\dots N}{(n+1)n(n-1)\dots 1} p^{eq}(0)^4 \\
 p^{eq}(n+1) &= \frac{N!}{(N-n-1)!(n+1)!} a \\
 p^{eq}(n+1) &= \binom{N}{n+1} a \\
 p^{eq}(n) &= \binom{N}{n} a
 \end{aligned}$$

Teraz sprawdźmy, czy jesteśmy w stanie policzyć średnią liczbę pcheł na Azorze w funkcji czasu $\rightarrow \langle n(t) \rangle$, tj. ile średnio zmieni się n przy jednym skoku pchły?

$$\begin{cases} p = \frac{N-n}{N}, & \text{”} + 1 \text{”} \\ p = \frac{n}{N}, & \text{”} - 1 \text{”} \end{cases}$$

Czyli zbadamy sobie zależność:

$$\langle n(t+1) \rangle - \langle n(t) \rangle = 1 - \frac{2 \langle n(t) \rangle}{N}$$

¹ n pcheł na Azorze

²Dokładniej $\binom{N}{n}$

³Z tym, że $\binom{N}{N/2} \approx \frac{N!}{(N/2)!(N/2)!} \approx \frac{N^N}{(N/2)^{N/2}(N/2)^{N/2}} = 2^N$

⁴= a

$$\begin{aligned}\langle n(t+1) \rangle &= 1 - \frac{2\langle n \rangle}{N} + \langle n \rangle, \quad n = \frac{N}{2} + m \\ \langle n(t+1) \rangle &= \langle n(t) \rangle \left(1 - \frac{2}{N}\right) + 1 \\ \langle m(t+1) \rangle + \frac{N}{2} &= \left\langle \left(\frac{N}{2} + m\right) \left(1 - \frac{2}{N}\right) \right\rangle + 1 \\ \langle m(t+1) \rangle &= \left(1 - \frac{2}{N}\right) m(t) = \left(1 - \frac{2}{N}\right)^2 m(t-1) \\ \langle m(t) \rangle &= \left(1 - \frac{2}{N}\right)^t \frac{N}{2}\end{aligned}$$

Gdzie bierzemy:

- t - liczba kroków
- τ - czas między skokami
- $T = t\tau$ - czas
- $\frac{1}{N\tau} = \gamma = \text{const.}$ - ułamek pcheł, który przeskakuje w ciągu jednostki czasu.

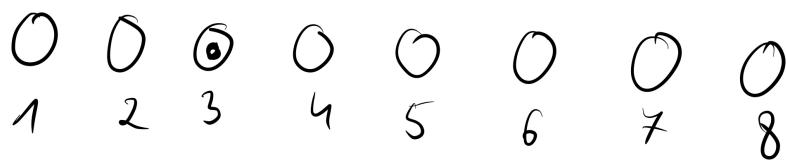
I teraz przejdziemy do granicy $N \rightarrow \infty, \tau \rightarrow 0$:

$$\langle f(t) \rangle = \left\langle \frac{2m(t)}{N} \right\rangle^5 = \left(\left(1 - \frac{2}{N}\right)^{-\frac{2}{N}} \right)^{-\frac{2T}{N\tau}}$$

Co daje nam zanik wykładniczy:

$$\langle f(t) \rangle = e^{-2T\gamma}$$

Mierzenie informacji

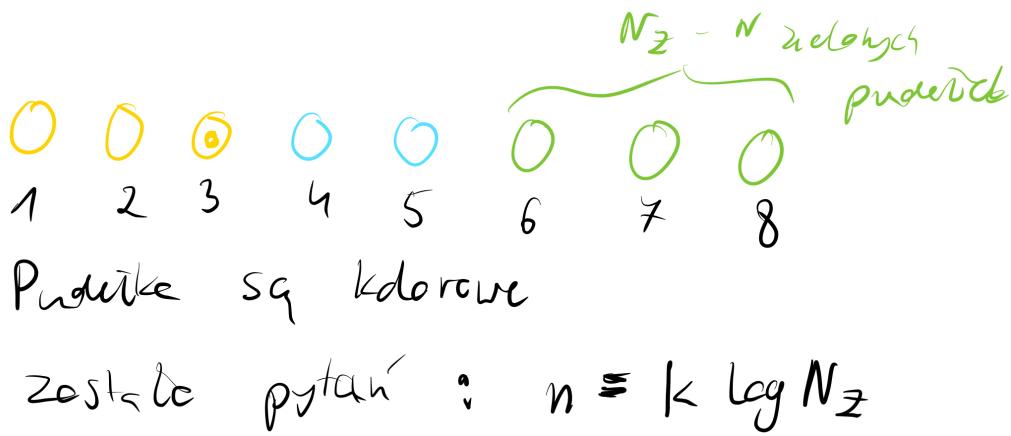

3 pytania wskazują na położenie monety w 2³ pudełkach

Rysunek 3.2: Osiem identycznych pudełek.

Jak widać na Rysunku 3.2, nasza Informacja to będzie:

$$\begin{aligned}N &= 2^n \\ \log N &= n \log 2 \\ n &= \frac{\log N}{\log 2} = k \log N\end{aligned}$$

Rysunek 3.3: Osiem kolorowych pudełek

Teraz jak widzimy na Rysunku 3.3, gdy pudełka mają dodatkową cechę rozróżniającą je, to zdobywając ją możemy zwiększyć sobie pole wyboru. Teraz wyobrażamy sobie, że mamy szpiega, który nam ma powiedzieć w pudełku jakiego koloru jest moneta w tym układzie.

Bez kolorów mieliśmy do zadania $n = k \log N$ pytań, zaś wraz z kolorami mamy $n = k \log N_z$ pytań, czyli to jak dużo informacji dostarczył nam szpieg (ilu pytań nam oszczędził) wyrazi się jako: $I_z = k \log N - k \log N_z = -k \log\left(\frac{N_z}{N}\right)$. Gdzie $\frac{N_z}{N}$ jest jednocześnie procentem pudełek koloru który nam wskazał szpieg (tu: zielonych), jak i prawdopodobieństwem, że moneta jest w pudełku tego koloru. Ogólnie daje nam to:

$$I_i = -k \log p_i$$

Teraz średnią miarę tego naszego 'zdziwienia ilością informacji od szpiega' oznaczymy wzorem:

$$I = \sum_i -kp_i \log p_i$$

Jest to **Informacja Shannona**. Inna nazwa to **Entropia Informacyjna Shannona**.

Wnioski:

1. Dla rozkładu równowagowego (wszystkie zdarzenia równoprawdopodobne) $p_i = \frac{1}{N}$, N - liczba zdarzeń.

$$I = \sum_i -k \frac{1}{N} \log \frac{1}{N} = k \log N$$
2. Dla rozkładu maksymalnie nierównowagowego $p_1 = 1, p_2 = \dots = 0$. Wtedy $I = 0$.
3. Można pokazać, że rozkład równowagowy maksymalizuje Entropię. Jest to tzw twierdzenie Jensena dla funkcji wklęsłych. **Zdjęcie wklej**

⁵Względna nadwyżka

Wykład 4

Entropia Gibbsa i Boltzmanna

Wzór J.W.Gibbsa

$$S = -k \sum_i p_i^1 \log p_i$$

Joseph Willard Gibbs (1893 - 1903) *Elementary Principles in Statistical Mechanics (1907)*

Wzór Boltzmanna

$$S = k \log W^2$$

4.1 Psy Ehrenfersta

4.1.1 Wzrost Entropii

- G_m - liczba mikrostanów odpowiadających makrostanom m , $G_m = \binom{N}{m}$
- $P_m(t)$ - prawdopodobieństwo makrostanu (m pcheł na Azorze)
- $p_i(t)$ - prawdopodobieństwo mikrostanu, $p_i(t) = \frac{P_m(t)}{G_m(t)}^3$

¹Prawdopodobieństwo wystąpienia mikrostanu

²Liczba mikrostanów

³Wszystkie mikrostany odpowiadające makrostanom $m(i)$ są równoprawdopodobne.

Entropia

$$\begin{aligned}
 S &= -k \sum_{i=1}^{2^N} p_i \log p_i = ^4 - k \sum_m G_m \frac{P_m}{G_m} \log \frac{P_m}{G_m} \\
 S &= \underbrace{-k \sum_m P_m \log P_m}_5 + \underbrace{\sum_m P_m \overbrace{(k \log G_m)}^6}_7
 \end{aligned}$$

Czyli finalnie wzór na **Entropię Boltzmanna**:

$$S_B = k \log G_m \quad (4.1)$$

Oraz wzór na **Entropię Gibbsa**

$$S_G = -k \sum_i p_i {}^8 \log p_i \quad (4.2)$$

Teraz idziemy dalej, pokażemy, że Entropia wzrasta. Zdefiniujmy:

$\pi_m = \frac{P_m}{G_m}$ - prawdopodobieństwo wystąpienia mikrostanu odpowiadającego makrostanowi m . Czyli:
 $P_m = \pi_m G_m \implies$

$$S = - \sum_m \pi_m G_m \log \pi_m$$

Pokażemy, że:

$$\underbrace{- \sum \pi_m(t+1) G_m(t+1)}_{S(t+1)} \geq \underbrace{- \sum \pi_m(t) G_m \log \pi_m(t)}_{S(t)}$$

Teraz skorzystamy z twierdzenia Jensenego i Równania **Master**:

Funkcja $\phi(x) = x \log x$ jest wypukła \implies

$$\phi\left(\sum_i \alpha_i x_i\right) \leq \sum_i \alpha_i q(x_i)$$

Równanie Master:

$$\begin{aligned}
 P_m(t+1) &= \frac{m+1}{N} P_{m+1}(t) + \left(1 - \frac{m-1}{N}\right) P_{m-1}(t) \\
 \pi_m(t+1) &= \frac{m+1}{N} \pi_{m+1}(t) \frac{G_{m+1}}{G_m} + \left(1 - \frac{m-1}{N}\right) \pi_{m-1}(t) \frac{G_{m-1}}{G_m} \\
 \pi_m(t+1) &= \underbrace{\frac{m}{N} \pi_{m-1}(t)}_{\alpha_1} + \underbrace{\left(1 - \frac{m}{N}\right) \pi_{m+1}(t)}_{\alpha_2}
 \end{aligned}$$

$$\alpha_1 + \alpha_2 = 1, \quad \varphi(x) = x \log x$$

$$\varphi(\alpha_1 x_1 + \alpha_2 x_2) \leq \alpha_1 q(x_1) + \alpha_2 q(x_2)$$

$$\pi_m(t+1) \log \pi_m(t+1) \leq \frac{m}{N} \pi_{m-1}(t) \log \pi_{m-1}(t) + \left(1 - \frac{m}{N}\right) \pi_{m+1}(t) \log \pi_{m+1}(t)$$

⁸Wymierny stopień obsadzeni różnych makrostanów

⁸Entropia Boltzmanna odpowiadająca makrostanom M

⁸Średnia entropia Boltzmanna

⁸Tu zmiana indeksu sumowania, na sumowanie po makrostanach a nie mikrostanach

Teraz przemnóżmy przez G_m i wysumujmy po m , daje nam to:

$$\underbrace{\sum_{m=0}^N \pi_m(t+1) G_m}_{-S_G(t+1)} \leq \underbrace{\sum_{m=0}^N G_m \frac{m}{N} \pi_{m-1}(t) \log \pi_{m-1}(t)}_{N1} + \underbrace{\sum_{m=0}^N G_m \left(1 - \frac{m}{N}\right) \pi_{m+1}(t) \log \pi_{m+1}(t)}_{N2}$$

$$N1 = \sum_{n=0}^{N-1} \binom{N-1}{n} \pi_n \log \pi_n, \quad N2 = \sum_{n=0}^{N-1} \binom{N-1}{n-1} \pi_n \log \pi_n$$

Czyli:

$$N1 + N2 = \sum_{n=0}^{N-1} \pi_n \log \pi_n \left(\binom{N-1}{n} + \binom{N-1}{n-1} \right) + \pi_N \log \pi_N + \pi_0 \log \pi_0$$

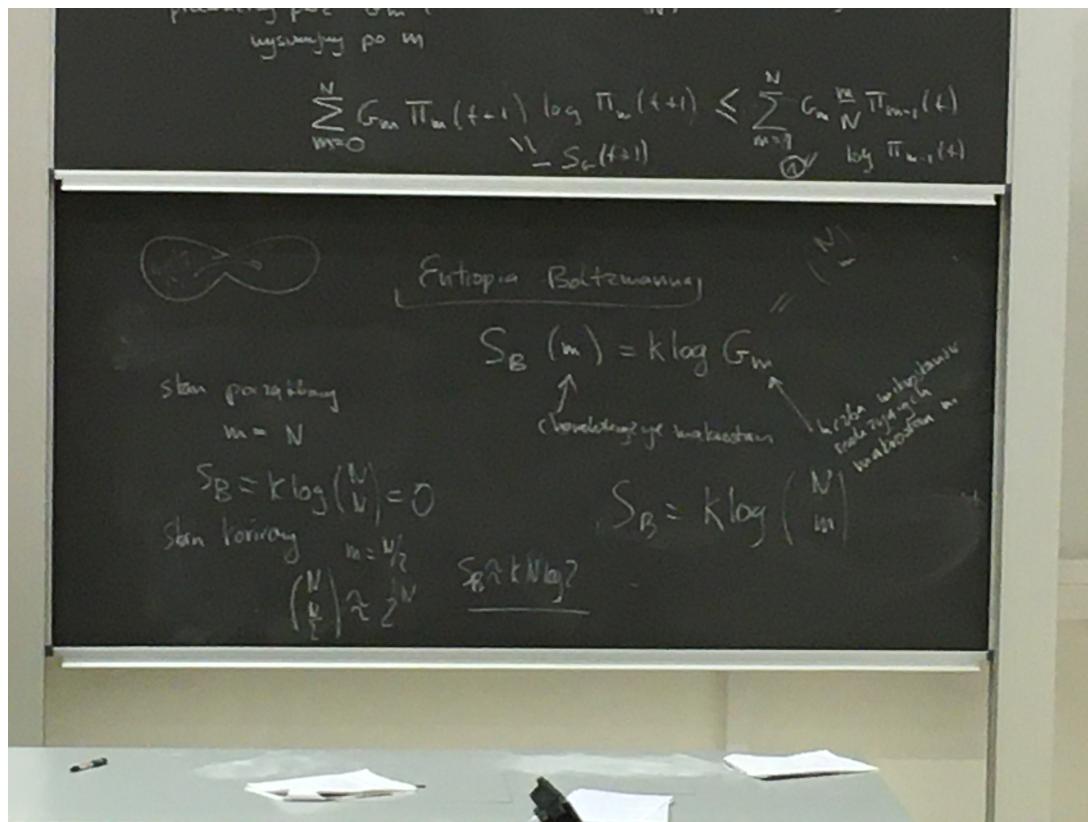
$$= \sum_{n=0}^N \binom{N}{n} \pi_n(t) \log \pi_n(t) = -S_G(t)^9$$

Czyli:

$$S_G(t+1) \geq S_G(t) \quad (4.3)$$

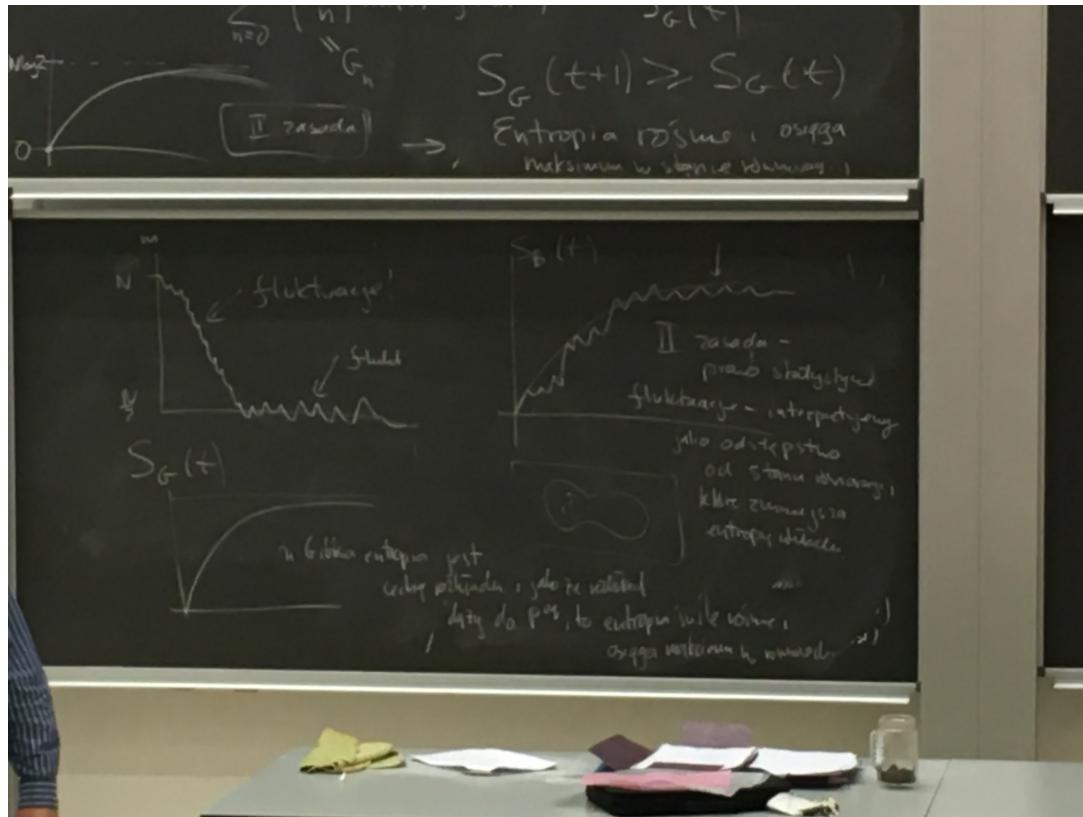
Czyli Entropia rośnie i osiąga maksimum w stanie równowagi <- Druga Zasada Termodynamiki
A teraz co się dzieje w Entropią Boltzmann? TL;DR -> Dla niej jest to tylko statystycznie, bo są fluktuacje które mogą być duże.

Przepisz ze zdjęcia

Rysunek 4.1: Przepisz to

⁹Entropia Gibbsa

Rysunek 4.2: Przepisz to

Główne postulaty fizyki Statystycznej: (By Boltzmann)

- W układzie makroskopowym procesy spontaniczne (dzieżące się po usunięciu więzów) Przebiegają tak, że liczba mikrostanów odpowiadających danemu makrostanowi rośnie¹⁰
- Stanowi równowagi odpowiada makrostan, który realizuje największa liczba mikrostanów.
- Jeśli układ izolowany jest w stanie równowagi, to wszystkie stany można traktować jako równo prawdopodobne. <- postulat równych prawdopodobieństw *a priori*

¹⁰Z dokładnością do fluktuacji

Wykład 5

Granica Termodynamiczna, Maksymalizacja Entropii

5.1 Przenosło Time

Psy Erhenferstów once again:

Niech liczba pcheł $N = 20000$

Prawdopodobieństwo liczby n pcheł: $p(n) = \frac{1}{2^N} (Nn)$ Side note: $N! = N^N e^{-N} \sqrt{a\pi N}$, Czas dojścia do stanu $\approx \frac{1}{p(n)}$ Czyli w szczególności wiedząc, że $p(0) = \frac{1}{2^N}$, $p(\frac{N}{2}) = \frac{1}{2^N} \binom{N}{\frac{N}{2}}$:

$$T_0 = \frac{1}{p(0)} = 2^N = 2^2 0000 \approx (2^1 0)^2 000 \approx (10^3)^2 000 - \text{absurdalnie duża liczba}$$

Za to prawdopodobieństwo dojścia do stanu pół na pół:

$$p(N/2) = \frac{1}{2^N} \binom{N}{\frac{N}{2}} = \frac{1}{2^N} \frac{N!}{(\frac{N}{2})!(\frac{N}{2})!} \approx \frac{2}{\sqrt{2\pi N}}$$

Czyli czas dojścia:

$$T_{\frac{N}{2}} \approx \frac{1}{p(N/2)} = \frac{\sqrt{2\pi}\sqrt{N}}{2} = 100\sqrt{\pi} \approx 177 \text{ s}$$

Rozkład stanów prawdopodobnych ma kształt bardzo cienkiego Gaussa, o szerokości $\sqrt{4N}$
Side note: 1 Angstrom $\text{\AA} = 10^{-10}$

5.2 Granica Termodynamiczna

Weźmy:

- Komórki o objętości $V_0 = 1$
- V - komórek = liczba komórek = objętość w tej jednostce

Teraz wprowadźmy nowe pojęcie:

Granica Termodynamiczna

Granica termodynamiczna, tj:

$$N \rightarrow \infty, V \rightarrow \infty, \quad \frac{N}{V} = \varrho = \text{const.}$$

Teraz:

$$\Sigma = \binom{V}{N} = \frac{V!}{N!(V-N)!} = ^1$$

$$\Sigma = \frac{V!}{(\rho V)!(V(1-\rho))!}$$

$$S = k \log \Sigma = k(V \log V + \log(\sqrt{2\pi V}) - \rho V \log(\rho V) - \log(\sqrt{2\pi \rho V}))$$

$$= V(1-\rho) \log V - V(1-\rho) \log(1-\rho) - \log \sqrt{2\pi V(1-\rho)}$$

$$S = k[V \log V - \rho V \log(\rho V) - V(1-\rho) \log V - V(1-\rho) \log(1-\rho)]$$

$$S = V k[-\rho \log \rho - (1-\rho) \log(1-\rho)]$$

Wniosek: Entropia jest funkcja Ekstensywną (skaluje się z liczbą częstek), $S(\alpha N) = \alpha S(N)$

Teraz niech $S = f(x)$ i rozpiszmy ją jako:

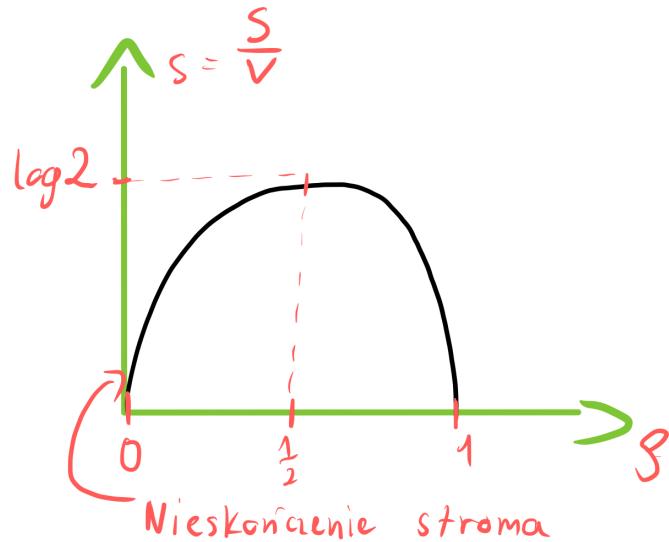
$$f(x) = -x \log x - (1-x) \log(1-x)$$

Wtedy jej pochodna to

$$f'(x) = -\log x + \log(1-x) + \frac{1-x}{1-x} = -\log x + \log(1-x) = 0$$

Czyli musi zachodzić $f'(x) = \log x = \log(1-x) \implies x = \frac{1}{2}$

Wynika z tego, że

Rysunek 5.1: Wykres entropii na jednostkę objętości w funkcji gęstości pcheł na Azorze

5.3 Maksymalizacja Entropii

Teraz dzieliimy sobie układ na dwie objętości: $V/2$ i $V/2$. Teraz niech N_L - liczba z lewej, N_P - liczba z prawej. Wtedy:

$$\rho_L = \frac{N_L}{V/2}$$

$$\rho_P = \frac{N_P}{V/2}$$

$$N_L = \frac{V}{2} \rho_L$$

$$N_P = \frac{V}{2} \rho_P$$

¹ $\rho = \frac{N}{V}$, $N = \rho V$, $(V - N) = V(1 - \rho)$

Daje to:

$$\begin{aligned} N_L + N_P &= N \\ \frac{V}{2}\varrho_L + \frac{V}{2}\varrho_P &= V\varrho \\ \varrho_L + \varrho_P &= 2\varrho \end{aligned}$$

Weźmy:

$$\log \Sigma = \log \binom{V/2}{N_L} \binom{V/2}{N_P} = \log \frac{\frac{V}{2}}{(\frac{V}{2}\varrho_L)!(\frac{V}{2}(1-\varrho_L))!} \frac{\frac{V}{2}}{(\frac{V}{2}\varrho_P)!(\frac{V}{2}(1-\varrho_P))!} = \dots^2 = 0$$

Czyli wiemy, że:

$$No.1 = \frac{V}{2}(-\varrho_L \log \varrho_L - \frac{V}{2}(1 - \varrho_L \log(1 - \varrho_L))), \quad No.2 = \frac{V}{2}(-\varrho_P \log \varrho_P - (1 - \varrho_P \log(1 - \varrho_P)))$$

Czyli:

$$S = k \frac{V}{2} [\varrho_L \log(\varrho_L) - (1 - \varrho_L) \log(1 - \varrho_L) - \varrho_P \log(\varrho_P) - (1 - \varrho_P) \log(1 - \varrho_P)]$$

Dalej daje to:

$$\begin{aligned} \frac{dS}{d\varrho_L} &= -k \frac{V}{2} \log \left\{ \frac{\varrho_L(1 - 2\varrho + \varrho_L)}{(1 - \varrho_L)(2\varrho - \varrho_L)} \right\} = 0 \\ \varrho_L(1 - 2\varrho + \varrho_L) &= (1 - \varrho_L)(2\varrho - \varrho_L) \implies \\ \varrho_L &= \varrho_R = \varrho \end{aligned} \tag{5.1}$$

Teraz sprawdźmy ze wzoru na pochodną (5.1) co się stanie jak $\varrho_L = \varrho + \Delta\varrho$ i $\varrho_R = \varrho - \Delta\varrho$:

$$\frac{dS}{d\varrho_L} = -\frac{kV}{2} \log \left\{ \frac{(\varrho - \Delta\varrho)(1 - \varrho) - \Delta\varrho}{(\varrho + \Delta\varrho)(1 - \varrho) + \Delta\varrho} \right\}$$

Czyli wtedy entropia maleje.

Wniosek: Entropia (maksymalna liczba konfiguracji) jest maksymalizowana tylko i wyłącznie gdy $\varrho_L = \varrho_R$

²Po dokładny rachunek patrz załącznik A.1

Wykład 6

Entropia Gazu doskonałego, Termometr

6.1 Przeniosło time

6.1.1 Ad poprzedni wykład

Weźmy układ jednorodny, tj. $\varrho = \frac{N}{V}$

Przypomnijmy, że entropia to:

$$S = \log \sum = -Vk[\varrho \ln(\varrho) + (1 - \varrho) \ln(1 - \varrho)]$$

Podzielmy układ na dwie części tak jak ostatnim razem, tj.

$$\begin{aligned} \varrho_L &= \frac{N_L}{V/2} & \varrho_P &= \frac{N_P}{V/2} \\ N_L &= \frac{V}{2}\varrho_L & N_P &= \frac{V}{2}\varrho_P \end{aligned}$$

Daje to:

$$\begin{aligned} N_L + N_P &= N \\ \frac{V}{2}\varrho_L + \frac{V}{2}\varrho_P &= V\varrho \\ \varrho_L + \varrho_P &= 2\varrho \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} N_L + N_P &= N \\ \frac{V}{2}\varrho_L + \frac{V}{2}\varrho_P &= V\varrho \\ \varrho_L + \varrho_P &= 2\varrho \end{aligned}$$

Wracamy też do wzoru wyprowadzonego na poprzednim układzie:

$$S = k \frac{V}{2} [\varrho_L \ln(\varrho_L) - (1 - \varrho_L) \ln(1 - \varrho_L) - \varrho_P \ln(\varrho_P) - (1 - \varrho_P) \ln(1 - \varrho_P)]$$

Wyciągamy teraz wniosek, że entropia będzie maksymalizowana, gdy $\varrho_L = \varrho_R = \varrho$ i ma wartość $\log \varrho$
Wstaw zdjęcia slajdów Przeniosły

6.2 Wyprowadzenie wzoru na entropię gazu doskonałego

Weźmy sobie:

$$\begin{aligned} P(\text{mikrostan}) &= \frac{1}{E(E, N, V)} \\ H(\underbrace{x_1, x_2, \dots, x_n, p_1, p_2, \dots, p_n}_{\Gamma_n}) &= E = \text{const.} \\ \varrho(\Gamma_n) &= \frac{1}{\omega(E, N, V)^1} \delta(E - H(\Gamma_n, V)) \\ \omega(E, N, V) &= \int \delta(E - H(\Gamma_n, V)) d\Gamma_n \quad \text{gdzie:} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} d\Gamma_n &= \frac{d^{3N}p d^{3N}q}{h^{3N^2} N!^3}, \quad \omega(E, N, V) = \frac{\partial \Omega}{\partial E} \\ \Omega(E) &= \int_{\epsilon < E} \omega(\epsilon, N, V) d\epsilon = \int_{H(\Gamma_N) < E} d\Gamma_N \\ H = \frac{1}{2m} (p_1^2 + p_2^2 + \dots + p_n^2) &= E \implies (p_1^2 + p_2^2 + \dots + p_n^2) = (\sqrt{2mE})^2 \end{aligned}$$

I teraz patrzymy sobie na wymiar jednostkowy stałej Plankckiego (bo chcemy udowodnić, że tylko jak ona tam jest to działa). Stała Plancka to $h = \frac{E}{\nu} \left[\frac{J}{1/s} = J \cdot s \right]$ i analogicznie iloczyn $p \cdot q = [kg \cdot \frac{m}{s} \cdot m = J \cdot s]$

Idąc dalej w tym wyprowadzeniu mamy:

$$\begin{aligned} \Omega(E, N, V) &= \frac{\pi^{\frac{3N}{2}}}{\left(\frac{3N}{2}\right)!} (2mE)^{3N/2} \frac{V^N}{h^{3N} N!} \\ \omega &= \frac{\partial \Omega}{\partial E} = \frac{\pi^{\frac{3N}{2}}}{\left(\frac{3N}{2}\right)!} \frac{V^N}{h^{3N} N!} \frac{3N}{2} E^{\frac{3N}{2}-1} \\ k^5 \ln(\omega) &= Nk \left\{ \ln\left(\frac{V}{N}\right) + \frac{3}{2} \ln\left(\frac{E}{N}\right) + \frac{5}{2} + \frac{3}{2} \ln\left(\frac{4\pi m}{4h^2}\right) \right\} \end{aligned}$$

Korzystamy teraz ze wzoru Stirlinga i dostajemy Entropię:

$$S(E, V, N) = Nk \left[\ln\left(\frac{V}{2}\right) + \frac{3}{2} \ln\left(\frac{E}{N}\right) + S_0^5 \right] \quad (6.1)$$

Teraz spójrzmy sobie na pochodną Entropii:

$$dS(E, V, N) = \left(\frac{\partial S}{\partial E} \right)_{V,N} dE + \left(\frac{\partial S}{\partial V} \right)_{E,N} dV + \left(\frac{\partial S}{\partial N} \right)_{E,V} dN$$

Gdzie znaleziona tu wielkość T znaleziona z równania $\frac{\partial S}{\partial E} = \frac{1}{T}$ to **Temperatura absolutna** - w skali Kelvina

Przeniosło poleca rozdział o historii Termodynamiki z książki prof. Wróblewskiego + wklej tu coś ze slajdów od Przeniosły

²Liczba konfiguracji

³Stała Plancka

⁴Jest to istotne o tyle, że w tym $N!$ siedzi nasze przekonanie fundamentalne, że te cząstki są **nierozróżnialne** i dopiero jak przez to podzielimy, to wzór na Entropię się zgodzi.

⁴Stała Boltzmanna

⁶Ten czynnik przez lata umykał a jest esencją zrozumienia dziedziny

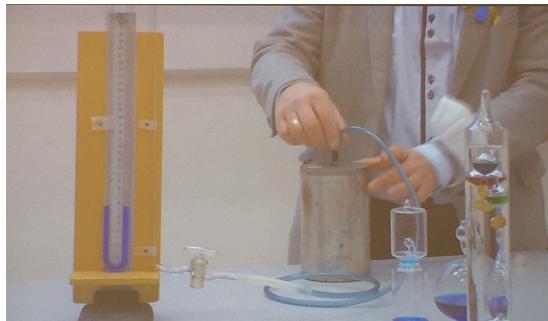
Zerowa zasada termodynamiki

Jeśli układy A i B mogące ze sobą wymieniać ciepło są ze sobą w równowadze termicznej, i to samo jest prawdą dla układów B i C, to układy A i C również są ze sobą w równowadze termicznej. [Wikipedia](#)

6.3 Pokazy

6.3.1 Termometr

Z zerowej zasady termodynamiki wynika zasada działania termometru. Pierwszy termometr, który bierzemy pod uwagę, to [Termometr gazowy](#), patrz Rys. 6.1.

(a) Przed ogrzaniem

(b) Po ogrzaniu

Rysunek 6.1: Termometr gazowy (tradycyjny) - rozszerzanie się parów gazu pod wpływem temperatury powoduje zmianę poziomu cieczy w pojemniku, co przekładamy na odczyt temperatury

Wstaw slajdy z prezentacji Przeniosły

Działają te termometry poprzez mierzenie w jakiś sposób zmiany objętości gazu który jest w układzie zamkniętym

Dobrym ciałem/zjawiskiem wzorcowym do cechowania termometru **Nie jest** temperatura przejścia fazowego woda-lód, ani woda-gaz. Za to dobrym punktem **Jest** tzw. **Punkt potrójny**, gdzie łączą się wszystkie przejścia fazowe. Dla wody jest to 273.17K.

Pokaz punktu potrójnego na bazie Bromu. Na Rys. 6.2a widać stan bańki z Bromem tuż po wyjęciu z zamrażarki, obecne są tylko pary Bromu (żółta para) i ciało stałe, a po ogrzewaniu pojawia się też i ciecz z topiącego się ciała stałego (Rys. 6.2b). Wtedy Brom jest w okolicy swojego punktu potrójnego

Żeby skala była dobra, to współczynnik termometryczny musi być liniową funkcją temperatury. Czyli np taka woda w zakresie 0 – 8 stopni Celsiusza by się nie nadawała, bo ma w 4 stopniach maksimum gęstości.

Co ciekawe dla żelaza również nie jest to monotoniczna zależność gęstości od temperatury, bo jak się grzeje, to zachodzi przejście fazowe ok 500 stopni, i ma dziwny przebieg przez to.

Doświadczenie z kulką: Jak grzaliśmy otwór, to kula wciąż przechodzi, ponieważ jak temperatura rośnie, to rosną średnie odległości między atomami w obręczy, czyli otwór się **powiększa**.

(a) Przed ogrzaniem

(b) Po ogrzaniu

Rysunek 6.2: Na Rys. 6.2a widać stan bańki z Bromem tuż po wyjęciu z zamrażarki, obecne są tylko pary Bromu (żółta para) i ciało stałe, a po ogrzewaniu pojawia się też i ciecz z topiącego się ciała stałego (Rys. 6.2b). Wtedy Brom jest w okolicy swojego punktu potrójnego

Wykład 7

Kij wie jaki temat

Jachymski ma zastępstwo

Od Szymona

$$S = kN \left[\log \frac{V}{N} \left(\frac{4\pi m}{3h^2} \frac{E}{N} \right)^{3/2} + \frac{5}{2} \right]$$

dla gazu doskonałego. Pudełko z gazem opisują dla nas 4 wartości: energia E , objętość V , liczba cząsteczek N i entropia S . Wypisaliśmy również wzór na temperaturę związany z entropią, ale nie był zaargumentowany.

Przedzielimy pudełko ścianką, która pozwala na przepływ energii. Ale liczba cząstek się nie zmienia. Pierwsza część w czasie $t = 0$ ma energię E'_1 a druga E'_2 , w stanie równowagi $t \rightarrow \infty$ mamy E_1, E_2 oraz cała energia jest zachowana $E_1 + E_2 = E'_1 + E'_2 = E$.

Entropia się jednak zwiększy. W stanie równowagi powinna być maksymalna. Co to znaczy, że entropia jest maksymalna?

$$\delta S = \frac{\partial S_1}{\partial E_1} \delta E_1 + \frac{\partial S_2}{\partial E_2} \delta E_2,$$

Natomiast $\delta S_1 = -\delta S_2$. Co za tym idzie, $\partial/\partial E_1 = -\partial/\partial E_2$. Entropia ma się nie zmieniać, mamy więc wniosek

$$\frac{1}{T} := \frac{\partial S_1}{\partial E} = \frac{\partial S_2}{\partial E}$$

Weźmy wycinek z dochodzenia układu do położenia równowagi. W pewnym momencie będziemy mieli energie $E_1 + \Delta E$ i $E_2 - \Delta E$. Wówczas,

$$\Delta S = \frac{\partial S_1}{\partial E_1} \Delta E - \frac{\partial S_2}{\partial E_2} \Delta E = \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} \right) \Delta E$$

$\Delta S > 0$, mamy więc dwa przypadki.

1. $\Delta E > 0$, $\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} > 0$, wówczas $T_1 < T_2$
2. $\Delta E < 0$, wówczas $T_1 > T_2$.

Zatem widzimy, że przy tej definicji energia przepływa z układu o większej temperaturze do układu o mniejszej temperaturze. To jest to co byśmy chcieli.

Możemy więc teraz policzyć temperaturę gazu doskonałego. Niech $s = S/N$ i podobnie pozostałe wartości przeskalujmy przez liczbę cząstek.

$$s = k \left[\log v + \frac{3}{2} \log \varepsilon + \frac{5}{2} + \frac{3}{2} \log \frac{4m\pi}{3h^2} \right]$$

$$\frac{1}{T} = \frac{\partial s}{\partial \varepsilon} = \frac{3}{2} \frac{k}{\varepsilon}$$

Stąd otrzymujemy znane wzory na związek energii gazu z jego temperaturą.

$$\varepsilon = \frac{3}{2} kT$$

$$E = \frac{3}{2} NkT$$

Na ostatnim wykładzie pojawiła się Entropia gazu doskonałego:

$$S(E, V, N) = Nk \left[\ln \left(\frac{V}{2} \right) + \frac{3}{2} \ln \left(\frac{E}{N} \right) + S_0 \right]$$

Stan gazu jest opisywany czterema wartościami:

- Energią E
- Objętością V
- Ilością cząstek N
- Entropią S

Będziemy sobie teraz przedzielać pudełko ściankami o różnych właściwościach. Wypisaliśmy wzór Sackur-Tetrodre:

$$S = kN \left(\log \frac{V}{N} \left(\frac{4\pi mE}{3h^2 N} \right)^{\frac{3}{2}} + \frac{5}{2} \right)$$

Przepisz z tych 10 min

7.1 Zależność od energii, entropii i temperatury

Teraz rozważmy sobie układ, pudełko zamknięte tłokiem o masie m , wysokości h , powierzchni A , w polu g . **Wstaw rysunek.** Zajdą zależności:

$$E = E_g + mgh$$

$$S = k \log \sum(E_g, V) = k \log \sum(E - mgh, Ah)$$

Stan równowagi osiągniemy, gdy $\frac{\partial S}{\partial h} = 0$:

$$\frac{\partial S}{\partial h} = 0$$

$$\frac{\partial S}{\partial h} = k \frac{\partial \log \Sigma}{\partial E_g} \frac{\partial E_g}{\partial h} + \frac{\partial \log \Sigma}{\partial V} \frac{\partial V}{\partial h} = -kmg \frac{\partial \log \Sigma}{\partial E_g} + kA \frac{\partial \log \Sigma}{\partial V}$$

$$0 = -mg \left(\frac{\partial S}{\partial E_g} \right)_V + A \left(\frac{\partial S}{\partial V} \right)_{E_g} \implies \left(\frac{\partial S}{\partial V} \right)_E = \frac{mg}{AT} = \frac{p}{T}$$

Teraz rozważmy sobie układ, gdzie ścianka między pojemnikami z dwoma gazami jest ruchoma. Mamy więc więc pojemniki o objętościach V_1 i V_2 . Teraz szukając stanu równowagi dostajemy:

$$\begin{aligned}\frac{\partial S}{\partial V_1} = 0, \quad \frac{\partial S}{\partial E_1} = 0 &\implies T_1 = T_2 \\ \frac{\partial S}{\partial V_1} &= \frac{\partial S_1}{\partial V_1} - \frac{\partial S_2}{\partial V_1} \\ \implies \frac{\partial S_1}{\partial V} &= \frac{\partial S_2}{\partial V}, \quad p_1 = p_2, \quad \frac{p_1}{T_1} = \frac{p_2}{T_2}\end{aligned}$$

Spójrzmy teraz na małą zmianę Entropii:

$$\Delta S = \frac{\partial S_1}{\partial V_1} \Delta V - \frac{\partial S_2}{\partial V_2} \Delta V = \left(\frac{p_1}{T_1} - \frac{p_2}{T_2} \right) \Delta V = \left(\frac{p_1 - p_2}{T} \right) \Delta V > 0$$

Czyli $\Delta V > 0 \implies p_1 > p_2$. Patrzmy teraz na entropię: $s = k(\log v + \dots) \implies \frac{\partial s}{\partial v} = \frac{k}{v}$ Daje to: $p = \frac{kT}{v} \implies pV = NkT$

Wzór Clapeyrona

$$pV = NkT$$

Rozważamy teraz **ściankę adiabatyczną** (termos): [Rysunek](#) W tym przypadku mamy;

$$0 = \begin{cases} \Delta V \\ \Delta E \\ \Delta N \end{cases}$$

Czyli inaczej mówiąc wymiana ciepła z otoczeniem nie zachodzi.

7.2 Pokazy

Zależność ciśnienia od głębokości w cieczy

[Wstaw zdjęcie z ururką i balonem](#) Patrząc na doświadczenie widzimy, że rurka z cieczą jest z jednej strony otwarta, a z drugiej zamknięta balonikiem, który jest wsuwany wgłęb cylindra z wodą. Wzrost ciśnienia działającego na balon obserwujemy poprzez to, że poziom cieczy w rurce się zmienia wraz ze wsuwaniem balonika na głębokość

[Zdjęcie implozji puszki](#)

Pokazy z różnicą ciśnień (Efekt wysokogórski etc.) [Zdjęcia i film Zdjęcie z wodą wrzącą w temperaturze pokojowej w niskim ciśnieniu](#)

Pokaz z zamrażaniem lodu poprzez gwałtowne zmniejszenie ciśnienia w układzie z wodą Ciecz która jest pomiędzy wodą a pompą to kwas siarkowy, który jest silnie higroskopijny, więc dzięki temu odfiltrowujemy powietrze od wody i zyskujemy efekt obniżenia temperatury wody i zamarzania.

Nurek Kartezjusza [Zdjęcia](#)

W nurku jest stała ilość gazu zamknięta w szklanej bańce powietrza. Od dołu jest otwarta ta bańka, więc jest zatknięta wodą. Zwiększać ciśnienie wody powietrze się spręża co raz bardziej, więc siła wyporu spada, a siła grawitacji pozostaje bez zmian bo jest niezależna od objętości gazu i nurek tonie. Jak zmniejszamy ciśnienie, to nurek się na nowo wynurza.

7.3 Powrót do teorii

Ostatni rodzaj ścianki, pozwala na przepływ energii i cząstek ale nieruchoma (ścianka wyimaginowana) Czyli mamy:

$$const = \begin{cases} N_1 + N_2 = N \\ E_1 + E_2 = E \end{cases}$$

Oraz wiemy, że:

$$0 = \frac{\partial S}{\partial N_1} = \frac{\partial S_1}{\partial N_1} - \frac{\partial S_2}{\partial N_2} \implies \left(\frac{\partial S}{\partial N} \right)_E = -\frac{\mu}{T}$$

Mała zmiana entropii :

$$\begin{aligned} \Delta S &= \frac{\partial S_1}{\partial N_1} \Delta N = \frac{\partial S_2}{\partial N_2} \Delta N = \frac{\mu_1 - \mu_2}{T} \Delta N > 0 \\ &\implies \Delta N > 0 \implies \mu_1 < \mu_2 \end{aligned}$$

Gdzie wielkość μ to **Potencjał Chemiczny** - możemy go rozumieć jako 'częć' cząstek do przechodzenia między dwoma objętościami.

Wykład 8

Potencjał chemiczny

8.1 Potencjał Chemiczny Gazu Doskonałego

Piszemy równanie na Entropię:

$$S = kN(\ln V + \frac{3}{2} \ln \frac{4\pi m}{3h^2} + \frac{5}{2} + \frac{3}{2} \ln E - \frac{5}{2} \ln N)$$

Wtedy **potencjał chemiczny** będzie wyglądać:

$$\mu = \frac{S}{N} - \frac{5}{2}k = -kT \left(\ln \left(\frac{V}{N} \left(\frac{2\pi nkT}{h^2} \right) \right) \right)$$

8.2 Warunki nieidealne

Do tej pory braliśmy tylko układy odizolowane o parametrach E, N, V, S, T, μ, p , ale IRL nasz układ o stanie \mathbb{S} jest w jakimś rezerwuarze R . Wtedy Energia całkowita to będzie:

$E = E_S + E_R$ - suma energii układu o stanie S i rezerwuaru R .

Oznaczamy to jako $\Gamma_N = \{\Gamma_S, \Gamma_R\}$ - Stan układu $R + S$. Rozpiszemy to jako:

$$\rho(\Gamma_N) = \frac{1}{\omega(E, V, N)} \delta(E - H(\Gamma_N))$$

Weźmy teraz $\varrho = \rho(\Gamma_S, \Gamma_R)$. Wtedy:

$$\begin{aligned} \rho_S(\Gamma_S) &= \int d\Gamma_R \varrho(\Gamma_S, \Gamma_R) = \int d\Gamma_R \frac{1}{\omega} \delta(E - H_S(\Gamma_S) - H_R(\Gamma_R)) \\ \rho_S(\Gamma_S) &= \frac{1}{\omega(E, V, N)} \omega_R(E - H_S(\Gamma_S), V_R, N_R) \end{aligned}$$

Pamiętając, że:

$$\begin{aligned} \omega &= \int \delta(E - H(\Gamma)) \\ k \log \omega &= S \end{aligned}$$

Stosując te założenia do poprzednich wzorów:

$$\rho_S(\Gamma_S) \sim e^{\frac{1}{k} S_R(E - E_S, V_R, N_R)}$$

Dalej zakładamy $|S| \ll |R|$, $|E_S| \ll |E|$. Rozwijamy wokół $E_S = 0$

$$S_R(E - E_S, V_R, N_R) \approx S_R(E) - \frac{\partial S_R}{\partial E} E_S$$

Z normalizacji ρ_S , biorąc $\beta = \frac{1}{kT}$:

$$\begin{aligned}\rho_S &= \frac{1}{Z} e^{-\beta E_S(\Gamma_S)} \\ Z &= \int d\Gamma_S e^{-\beta E(\Gamma_S)}\end{aligned}$$

Gdzie wielkość

$$Z = \int d\Gamma_S e^{-\beta E(\Gamma_S)} \quad (8.1)$$

nazwiemy **sumą statystyczną**, zaś wielkość $Z(T, V, N)$ nazwiemy **zespołem kanonicznym**

Idąc dalej mamy:

$$\langle E \rangle = U = \int_{\Gamma} E(\Gamma) \rho(\Gamma) d\Gamma = \quad (8.2)$$

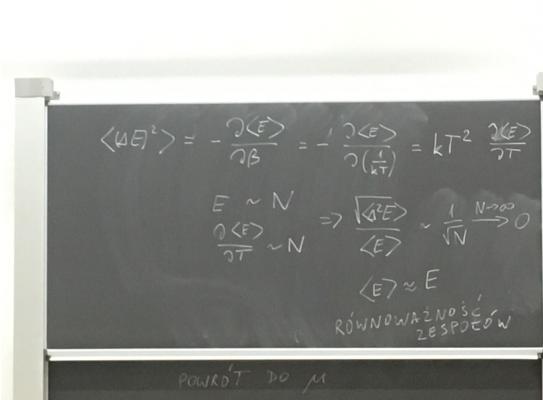
$$= \frac{1}{Z(T, V, N)} \int E e^{-\beta E(\Gamma)} d\Gamma = -\frac{1}{Z} \frac{\partial}{\partial \beta} \int e^{-\beta E(\Gamma)} d\Gamma = \quad (8.3)$$

$$= -\frac{1}{Z} \frac{\partial Z}{\partial \beta} = -\frac{\partial \log Z}{\partial \beta} \quad (8.4)$$

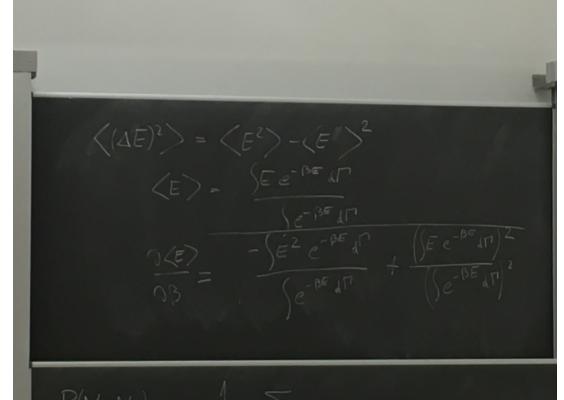
Licząc sobie teraz dyspersję tego rozkładu:

$$\langle (\Delta E)^2 \rangle = \langle E^2 \rangle - \langle E \rangle^2 \quad (8.5)$$

$$\langle E \rangle = ^1 \quad (8.6)$$

(a) Pierwsza część wyprowadzania

(b) Druga część

Rysunek 8.1: Przepisz to do równań

8.3 Powrót do μ

Wstaw rysunek z Goodnotes

$$P(N_g, N_d) = \frac{1}{Z} \sum_{\substack{j: N_g \text{ w } V_g \\ j: N_d \text{ w } V_d}} e^{-\beta E_j} = \frac{Z(N_g, N_d,)}{Z}$$

Daje nam to: $Z(N_g, N_d) = Z_g(N_g)Z_d(N_d)$. Czy istnieje maksimum $P?$, tj.

$$\frac{\partial P}{\partial N_g}, \quad \frac{\partial \log P}{\partial N_g}$$

¹Wklej Zdjécie obliczeń aż do równoważności zespołów.

Tu jedna uwaga:

$$P_{\text{mikro}} = \frac{1}{\sum(E)}, \quad P_{\text{kanoniczne}} = \frac{1}{Z} e^{-\beta \langle E \rangle}$$

Daje nam to:

$$S(E) = k \log \sum(E), \quad P_M = e^{-S(E)/k} \implies P_K = P_M$$

$$\frac{e^{-\beta \langle E \rangle}}{Z} = e^{-\beta S(E)/k}$$

Daje nam to:

$$e^{-\beta(U-TS)} = Z \quad (8.7)$$

Zdefiniujemy sobie tu taką wielkość:

$$F = U - TS \quad (8.8)$$

Nazwiemy ją **energią swobodną**.

$$\begin{aligned} -\beta F &= \log Z \\ F &= -kT \log Z \\ dF &= dU - T dS - S dT \\ dS &= \left(\frac{\partial S}{\partial U} \right)_{VN} dU + \left(\frac{\partial S}{\partial V} \right)_{UN} dV + \left(\frac{\partial S}{\partial N} \right)_{VU} dN \\ dF &= dU - T \left(\frac{1}{T} dU + \frac{p}{T} dV - \frac{\mu}{T} dN \right) - S dT = \\ &= -p dV - S dT + \mu dN \\ \mu &= \left(\frac{\partial F}{\partial N} \right)_{T,V} \end{aligned}$$

Wstawmy sobie to teraz dla naszej sytuacji dwóch zbiorników:

$$\begin{aligned} \frac{\partial \log Z_g(N_g)}{\partial N_G} - \frac{\partial \log Z_d(N_d)}{\partial N_d} &= 0 \\ \frac{\partial \log Z}{\partial N} &= -kT\mu \\ \implies \mu_g &= \mu_d \end{aligned}$$

Idąc dalej z tym rozumowaniem liczymy sobie:

$$\begin{aligned} Z_g(N_g) &= \int e^{-\beta E_g^2} d\Gamma_g = E_g \approx mgh + U_w = \left(\frac{V_g}{\lambda^3} e^{-\frac{mgh}{kT}} \right)^{N_g} / N_g! \implies \\ \mu_g &\approx mgh + kT \log \frac{N_g \lambda^3}{V_g} \\ \mu_d &\approx 0 + kT \log \frac{N_d \lambda^3}{V_d} \end{aligned}$$

Duży μ - skłonność do dyfuzji.

Potencjał chemiczny to zmiana energii układu po dołożeniu nowej cząstki do niej.

²Energia grawitacyjna

Wykład 9

The return of Szymczak

9.1 Podsumowanie tego co do tej pory osiągnęliśmy

Zdjęcie

Stosujemy do Termodynamiki opis Statystyczny, tj. $\langle A \rangle = \sum_i A_i P_i$. Wyznaczanie P_i jest trudne, ale wykonalne dla **Stanów równowagi**.

Dla **układu izolowanego** w stanie równowagi:

- $P_i = \frac{1}{\sum_i}$
- $S = k \log \sigma$, gdzie S - entropia
- Stan układu będziemy sobie definiować jako $S(E, V, N)$ i wiemy, że stanowi równowagę będzie odpowiadać stan makrostan realizujący największą liczbę mikrostanów.

Dostajemy takie równania:

$$-\frac{\mu}{T} = \left(\frac{\partial S}{\partial N} \right)_{E,V}, \quad \frac{1}{T} = \left(\frac{\partial S}{\partial E} \right)_{V,N}, \quad \frac{p}{T} = \left(\frac{\partial S}{\partial V} \right)_{E,V}$$

Czyli w szczególności różniczkę Entropii możemy zdefiniować jako:

$$dS = \left(\frac{\partial S}{\partial U} \right)_{V,N} dU + \left(\frac{\partial S}{\partial V} \right)_{U,N} dV + \left(\frac{\partial S}{\partial N} \right)_{V,U} dN$$

Co dalej daje:

$$\begin{aligned} T dS &= (dE + p dV - \mu dN) \implies \\ dE &= \underbrace{T dS}_1 - \underbrace{p dV}_2 + \underbrace{\mu dN}_3 \end{aligned} \tag{9.1}$$

Co jest **pierwszą zasadą termodynamiki** w ujęciu różniczkowym.

W ujęciu ogólnym jest daje to postać:

$$\Delta E = \underbrace{Q}_4 + \underbrace{W}_5 \tag{9.2}$$

Gdzie Równanie (9.1) możemy zapisać jedynie jeśli po drodze układ przechodzi przez kontinuum pośrednich stanów równowagi, tj. jest to **proces odwracalny**. Liczymy pracę w takiej zmianie.

¹Przepływ ciepła

²Praca wykonana przez siły zewnętrzne

³Wkład do zmiany energii od przepływu materii

⁴Ciepło

⁵Praca wykonana przez siły zewnętrzne

Rysunki 1 i 2 z Goodnotes.

Wniosek: Infintezymalna zmiana parametru wymuszającego zmienia kierunek procesu.

Teraz wracamy do Równania (9.1):

$$dE = dQ + dW, qcdQ = T dS, \quad dW = -p dV$$

Piszemy d zamiast d bo jest to różniczka niezupełna. Teraz, gdyby:

$$dQ = dE + p dV \implies dQ = \left(\frac{\partial Q}{\partial E}\right)_V dE + \left(\frac{\partial Q}{\partial V}\right)_E dV$$

Co dla gazu doskonałego, gdzie znamy zależność $pV^{\frac{2}{3}}E \implies p(E, V) = \frac{2E}{3V} \implies \frac{\partial p}{\partial E} = \frac{2}{3V}$ dało by nam:

$$0 = \frac{\partial^2 Q}{\partial V \partial E} \neq \frac{\partial^2 Q}{\partial E \partial V} = \left(\frac{\partial p}{\partial E}\right)_V = \frac{2}{3V}$$

Dlatego piszemy d a nie d . Jest tak dlatego, że jest to tzw. **forma Pfaffa**:

$$\delta P = \sum_i f_i dx_i$$

bo nie każda forma Pfaffa jest różniczką zupełną.

$$df = \sum_i \frac{\partial f}{\partial x_i} dx_i$$

d może stać się różniczką zupełną dla procesu adiabatycznego ($dQ = 0$), $dE = dW$ i ona staje się różniczką zupełną dopiero po podzieleniu przez temperaturę:

$$dQ = T dS \implies \frac{dQ}{T} = dS \implies S_A - S_B = \int_A^B \frac{dQ}{T} \quad (9.3)$$

Kolejne co się pojawiło, to **zespół kanoniczny**:

$$P_i = \frac{e^{-\beta \overbrace{E_i}^6}}{Z}$$

Gdzie $\beta = \frac{1}{kT}$, $Z = \sum_{m_i} e^{-\beta E_{m_i}}$ - suma statystyczna. Będziemy mogli sobie zdefiniować:

$$U - TS = \underbrace{F}_7 = -kT \log Z$$

9.2 Gaz dokonały w zespole kanoniczny

Teraz policzymy sobie Gaz doskonały w zespole kanoniczny:

$$Z = \int e^{-\beta \sum_i \frac{|\vec{p}|^2}{2m}} \frac{dp^{3N} dr^{3N}}{h^{3N} N!} = \frac{V^N}{N! h^{3N}} (2\pi mkT)^{\frac{3N}{2}}$$

Czyli idąc z $N \rightarrow \infty$:

$$F = -kT \log Z = -kT \left(N \log V - N \log N + N - 3N \log h + \frac{3N}{2} \log(2\pi mk) + \frac{3N}{2} \log T \right)$$

⁶Energia mikrostanu

⁷Energia Swobodna Helmholza

Co w granicy Termodynamicznej by nam wybuchło (bo jest to [wielkość ekstensywna](#)), więc liczymy sobie energię swobodną na cząstkę (bo to już jest [wielkością intensywną](#)):

$$f = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{F}{N} = -kT \left(\underbrace{\log \frac{V}{N}}_{=v} + 1 - 3 \log h + \frac{3}{2} \log 2\pi mk + \frac{3}{2} \log T \right)$$

Teraz biorąc wzór $p \left(\frac{\partial F}{\partial V} \right)_{T,N} = \left(\frac{\partial f}{\partial v} \right)_{\Gamma} + \frac{kT}{v}$ dostajemy równanie stanu gazu doskonałego ([Wzór Clapeyrona](#))

$$pv = kT, \quad pV = NkT \quad (9.4)$$

Idziemy dalej. Wychodzimy od równania $dU = TdS - pdV$ co jest interpretacją ciepła i pracy w języku poziomów energetycznych. Wiemy, że $U = \langle E \rangle = \sum_i p_i E_i \leftarrow$ suma po mikrostanach.

$$dU = \sum_i \left(\underbrace{dE_i}_{8} p_i + \underbrace{E_i dp_i}_{9} \right)$$

I teraz:

$$\begin{aligned} S &= -k \sum_i P_i \log P_i, \quad \sum_i P_i = 1, \quad \sum_i dP_i = 0 \\ dS &= -k \sum_i dP_i \underbrace{\log P_i}_{P_i = \frac{1}{Z} e^{-\beta E_i}} - \underbrace{k \sum_i P_i \frac{1}{P_i} dP_i}_{=0} \\ T dS &= -Tk \sum_i dP_i (-\beta E_i \log Z) = \sum_i dP_i E_i \end{aligned}$$

Teraz wyobraźmy sobie, że poziomy się nie zmieniają, ale prawdopodobieństwa obsadzeń już tak (np. na skutek kontaktu z innym ciałem, przekazem ciepła) $\Rightarrow dE_i = 0 \rightarrow dQ = dU \sum_i E_i dp_i$ co skutkuje przekazem entropii $dS_e = \frac{1}{T} dQ = \frac{1}{T} \sum_i E_i dP_i$

⁸Zmiana energii poziomów

⁹Zmiana prawdopodobieństw obsadzenia poziomów E_i , $= T dS$

Wykład 10

Twierdzenie Adiabatyczne

Weźmy sobie:

$$E_{n_x n_y n_z} = \frac{\hbar^2 \pi^2 (n_x^2 + n_y^2 + n_z^2)}{2ml^2}$$

Spójrzmy sobie na poziomy energetyczne studni [Przerysuj ze zdjęcia](#), to mamy: $L \rightarrow L'$, $dP_i = 0$, $dE_i \neq 0$.

Twierdzenie Adiabatyczne

Twierdzenie Adiabatyczne (*mechanika kwantowa*): Jeśli układ fizyczny był w stanie własnym Hamiltonianu $H(0)$ określonym liczbami kwantowymi n , to jeśli tylko H zmienia się dostatecznie wolno, to układ pozostaje w stanie własnym Hamiltonianu $H(t)$ scharakteryzowanego tym zespołem liczb kwantowych.

Widzimy, że w związku z tym:

$$\begin{aligned} U &= \sum_i E_i P_i, \quad S = ik \sum_i P_i \log P_i \\ dU &= \sum_i \left(\underbrace{dE_i}_{1} \underbrace{P_i}_{2} + \underbrace{E_i dP_i}_{2} \right), \quad dS = \frac{1}{T} \sum_i dP_i E_i \end{aligned}$$

Czy to nie oszustwo? Bo widzimy, że na początku mamy:

$$p_n^i = e^{-\beta \frac{\hbar^2 \pi^2 n^2}{2mL^2}}$$

$$p_n^f = e^{-\beta' \frac{\hbar^2 \pi^2 n^2}{2m(L')^2}}$$

Jeśli to Pana niepokoi, to może Pan wyłączyć mózg $\sim P$. Szymczak 31.03.2022 Gdzie $\beta = \frac{1}{kT}, \frac{\beta}{L^2} = \frac{\beta'}{(L')^2} \implies TL^2 = T'(L')^2 \implies L = V^{\frac{1}{3}} \implies TV^{\frac{2}{3}} = const$.

Czyli po wstawieniu tego wyniku do Równania Clapeyrona dostajemy $pV = NkT \implies T = \frac{pV}{Nk}$ Co też daje nam:

$$pV^{\frac{5}{3}} = const.$$

Jest to **równanie adiabaty dla gazu doskonałego**.

Z tego też widać, że w rozumieniu fizyki statystycznej, **adiabatycznie**, to znaczy bez wymiany ciepła z otoczeniem, a niekoniecznie nieskończenie wolno, co jest rozumieniem kwantowym. Z tego wynika nam dalej:

¹Praca

² $T dS$ - Ciepło

1. $dW = dU = \sum_i P_i dE_i \leftarrow$ kwazistatyczne, adiabatyczne (statystycznie) sprężanie układu
2. $dE_i = 0, \quad dU = dQ = \sum_i E_i dP_i, \quad S_e = \frac{1}{T} \sum_i E_i dP_i$, gdzie S_e to zewnętrzna zmiana entropii.
3. Jeśli zmiana poziomów energetycznych nie następuje bardzo wolno, to częstni mogą zmieniać stan (śpadanie kur z grzęd w tej studni nieskończonej”), przy czym prawdopodobieństwo przejścia $i \rightarrow j$ wynosi:

$$H' = H_o + V', \quad \tilde{P}_{ij} = \langle \Psi_i | V' | \Psi_j \rangle = \tilde{P}_{ji}$$

Gdzie v' jest zaburzeniem.

Teraz patrzymy na prawdopodobieństwo obsadzenia stanu po zaburzeniu, P'_i .

$$\begin{aligned} dP_i &= P'_i - P_i = \sum_j \tilde{P}_{ij} P_j - P_i = \sum_j \tilde{P}_{ij} P_j - \sum_j \tilde{P}_{ij} P_i = \sum_j \tilde{P}_{ij} (P_j - P_i) \\ &\quad \end{aligned}$$

W związku z tym zmiana energii:

$$\begin{aligned} \sum_i E_i dP_i &= \sum_{i,j} \tilde{P}_{ij} E_i (P_i - P_j) = \sum_{i,j} \tilde{P}_{ji} E_j (P_i - P_j) = \frac{1}{2} \left(\sum_{ij} \tilde{P}_{ij} E_i (P_j - P_i) - \tilde{P}_{ji} E_j (P_j - P_i) \right) \\ \sum_i E_i dP_i &= \frac{1}{2} \sum_{ij} \tilde{P}_{ij} (E_i - E_j) (P_i - P_j) > 0 \end{aligned}$$

I dlaczego to jest dodatnie? Ponieważ $p \sim e^{-\beta E_i}$. Czyli:

$$dS_{int} = \frac{1}{2T} \sum_{ij} \tilde{P}_{ij} (E_i - E_j) (P_i - P_j)$$

Zatem zmienia się energia, bez wymiany ciepła z otoczeniem.

Daje nam to też **Drugą Zasadę Termodynamiki**.

Zbierając te wyniki w całość dostajemy, że $\sum_i E_i dp_i$ można dostać w wyniku przekazu ciepła z otoczeniem, lub w wyniku przeprowadzenia nagłego nieodwracalnego procesu. Stąd wynika:

$$dS = dS_{int} + dS_{ext} = \frac{dQ}{T} + \underbrace{dS_{int}}_3 \tag{10.1}$$

Daje nam to **Drugą Zasadę Termodynamiki**

Drugą Zasadę Termodynamiki

Biorąc za S Entropię Gibbsa:

$$dS \geq \frac{dQ}{T} \tag{10.2}$$

Co dla układu izolowanego ($dQ = 0$) daje nam:

$$dS \geq 0 \tag{10.3}$$

Czyli inaczej mówiąc, Entropia układu izolowanego nigdy nie maleje, nie zmienia się w procesach odwracalnych, a w nieodwracalnych rośnie.

³Związane z nieodwracalnością, nieadiabatycznością (Mech.Kwant.) procesu lae nie przekazem ciepła

10.1 Zespół wielki kanoniczny

Zespół wielki kanoniczny, to taki, gdzie układ może z otoczeniem wymieniać nie tylko ciepło ale i cząstki. **Wstaw rysunek** Czyli jego własności są takie. Biorąc E_1, N_1, V_1 jako stan układu, a E_2, N_2, V_2 stan otoczenia mamy $N_1 + N_2 = \text{const.}$ a $E_1 + E_2 = \text{const.}$ Własności:

- Dla całego układu (1 + 2) obowiązuje rozkład mikrostanów

$$\rho(\Gamma^{(1)}, \Gamma^{(2)}) = \frac{1}{\omega(E, N, V)} \delta(E - E_1(\Gamma_1^{(1)} N_1) - E_2(\Gamma_1^{(2)} N_2))$$

- Nas ciekawią tylko prawdopodobieństwa poszczególnych mikrostanów układu (1) bez względu na to co dzieje się w (2).

$$\begin{aligned} \rho_1(\Gamma^{(1)}) &= \int d\Gamma_2 \rho(\Gamma^{(1)}, \Gamma^{(2)}) = \int d\Gamma_2 \frac{1}{\omega(E, V, N)} \delta(E - E_1 - E_2) \\ \rho(\Gamma^{(1)}) &= \frac{1}{\omega(E, V, N)} \omega_2(E - E_1(\Gamma_1^{(1)} N_1), V_2, N - N_1) \end{aligned} \quad (10.4)$$

Rozwińmy $\log \omega_2$:

$$\log \omega_2(E - E_1, V_2, N - N_1) = \underbrace{\log \omega_2(E, V_2, N)}_{\frac{1}{k} S_2(E, V_2, N)} - \underbrace{\frac{1}{k} \frac{\partial k \log \omega_2}{\partial E} E_1}_{\frac{\partial S}{\partial E} = \frac{1}{T}} - \underbrace{\frac{\partial \log \omega_2}{\partial N} N_1}_{}$$

Pamiętając o tym, że $S = k \log \omega$:

$$\log \omega_2(E - E_1, V_1, N - N_1) = \frac{1}{k} S_2(E, V, N) - \beta E_1 + N \beta N_1$$

Gdzie $\beta = \frac{1}{kT}$

$$\omega_2(E - E_1, V_2, N - N_1) = A e^{-\beta(E_1 - \mu N_1)}$$

Gdzie wielkość $z = e^{\beta \mu}$ nazwiemy **aktywnością**. Wstawiamy teraz do równania (10.4), biorąc $\Xi(T, V, \mu) = \sum_N \int e^{-E - \mu N} d\Gamma_N$:

$$\rho_1(\Gamma^{(1)}) = \frac{1}{\Xi} e^{-\beta E_1 - \mu N} = \frac{1}{\Xi} z_1^N e^{-\beta E_1}$$

Stała normalizacyjna w zespole daje nam zwykle najwięcej informacji o układzie, więc spójrzmy sobie na stałą Ξ . Dostajemy ją jako:

$$\Xi(T, V, \mu) = \sum_{N=0}^{\infty} Z^N \int e^{-\beta E(\Gamma_N, V)} d\Gamma_N$$

Teraz porównując sobie zespół kanoniczny z wielkim kanonicznym:

$$\frac{e^{-\beta \langle E \rangle}}{z} = \frac{-\beta \langle E \rangle - \mu \langle N \rangle}{\Xi}$$

Daje nam to dalej:

$$z e^{\beta \mu \langle N \rangle} = \Xi \implies \log z + \beta \mu \langle N \rangle = \log \Xi$$

Czyli jest to:

$$F - \mu \langle N \rangle = -kT \log \Xi \equiv \Omega(T, V, \mu)$$

Wielkość Ω to **Wielki podencjał termodynamiczny**

Wykład 11

Wielki zespół kanoniczny once again...

11.1 W poprzednim odcinku...

Ostatnio wyprowadziliśmy sobie rozkład w którym układ może wymieniać z otoczeniem nie tylko energię ale i materię, jest to **Wielki zespół kanoniczny**.

$$\rho = \frac{e^{-\beta(E-\mu N)}}{\Xi(T, V, \mu)}$$

Gdzie Ξ :

$$\Xi = \sum_N \int e^{-\beta(E-\mu N)d\Gamma_N}$$

W ten sposób zdefiniowaliśmy [Energię swobodną Helmholza](#) jako:

$$F\mu N = -kT \log \Xi \equiv \Omega(T, V, N)$$

Gdzie Ω to **wielki potencjał termodynamiczny**. Różniczkę Ω definiujemy jako:

$$d\Omega = dF - d\mu N - \mu dN = -p dV - S dT - N d\mu$$

W ten sposób definiujemy sobie p, S jako:

$$p = \left(\frac{\partial \Omega}{\partial V} \right)_{T,\mu}, \quad S = - \left(\frac{\partial \Omega}{\partial T} \right)_{V,\mu}$$

W ten sposób dostaniemy $\langle N \rangle$:

$$\langle N \rangle = - \left(\frac{\partial \Omega}{\partial \mu} \right)_{T,N} = \frac{1}{\beta} \left(\frac{\partial \log \Xi}{\partial \mu} \right)_{T,V}$$

Oraz, że:

$$\left(\frac{\partial}{\partial \beta} \log \Xi \right)_{V,p} = \frac{1}{\Xi} \sum_N \int d\Omega_N (E - \mu N) e^{-\beta(E-\mu N)} = \langle -E + \mu N \rangle = -\langle E \rangle + \mu \langle N \rangle$$

Czyli:

$$\langle E \rangle = - \frac{\partial}{\partial \beta} \log \Xi + \mu kT \frac{\partial \log \Xi}{\partial \mu}$$

Inaczej pisząc, biorąc $z = e^{\beta \mu}$:

$$- \left(\frac{\partial}{\partial \beta} \log \Xi \right)_{V,z} = - \frac{1}{\Xi} \sum_N \int d\Gamma_N (-E) e^{-\beta E} z^N$$

Chcemy pokazać, że $F = -pV$. W tym celu przyda nam się **Twierdzenie Eulera o funkcjach jednorodnych**:

11.2 Twierdzenie Eulera o funkcjach jednorodnych

Niech f będzie funkcją taką, że:

$$f(\lambda x_1 + \lambda x_2 + \cdots + \lambda x_N) = \lambda^n f(x_1, x_2, x_3, \dots, x_N) \quad (11.1)$$

Wtedy f nazwiemy funkcją jednorodną stopnia n -tego. Np. $3x^2$ - jednorodna stopnia 2, $xy^2 + z^3$ - jednorodna stopnia 3, e^{xy} - niejednorodna.

Twierdzenie:

Dla funkcji jednorodnej pierwszego stopnia n -tego zachodzi:

$$nf(x_1, x_2, x_3, \dots, x_N) = \sum_i x_i \frac{\partial f}{\partial x_i}$$

Dowód:

Zróżniczkujmy równanie (11.1) po λ :

$$n\lambda^{n-1}f(x_1, x_2, x_3, \dots, x_N) = \sum_i \frac{\partial \lambda x_i}{\partial \lambda} \frac{\partial f}{\partial \lambda x_i} = \sum_i x_i \frac{\partial f}{\partial \lambda x_i}$$

Co po podstawieniu $\lambda = 1$ daje:

$$nf(x_1, x_2, x_3, \dots, x_N) = \sum_i x_i \frac{\partial f}{\partial x_i}$$

QED Zastosujmy to teraz do Entropii. Entropia jest Ekstensywna, więc:

$$S(\lambda U, \lambda V, \lambda N) = \lambda S(U, V, N)$$

Z Tw. Eulera:

$$S = \left(\frac{\partial S}{\partial U} \right)_{V,N} U + \left(\frac{\partial S}{\partial V} \right)_{U,N} V + \left(\frac{\partial S}{\partial N} \right)_{V,U} N$$

Czyli:

$$S = \frac{1}{T}(U + pV - \mu N)$$

Co daje nam:

$$F = U - TS = -pV + \mu N, \quad \Omega = F - \mu N = -pV$$

Co chcieliśmy pokazać

11.3 Transformata Legendre'a

Energię wewnętrzną definiujemy jako $U(S, V, N)$ co jest wielkością Ekstensywą.

Wstaw rysunek Pochodna tej funkcji zdefiniujemy jako:

$$\begin{aligned} \frac{\partial f}{\partial x} &= p = \frac{f(x) - \Psi}{x} \\ f(x) - \Psi(p) &= px \\ \Psi(p) &= f(x) - \left(\frac{\partial f}{\partial x} \right) x \\ \Psi(p) &= f(x) - px \end{aligned}$$

Teraz zdefiniujmy sobie entalpię ($H = U + pV$):

$$\begin{aligned} dU &= T dS - p dV \\ T &= \left(\frac{\partial U}{\partial S} \right)_{V,N} - p = \left(\frac{\partial U}{\partial V} \right)_{S,N} \\ H(S, p, N) &= U(S, V, N) - V \left(\frac{\partial U}{\partial V} \right)_{S,N} \\ H(S, p, N) &= U(S, V, N) + pV \\ F(S, p, N) &= U(S, V, N) - S \left(\frac{\partial U}{\partial S} \right)_{V,\mu} \\ F(S, p, N) &= U(S, V, N) - ST \end{aligned}$$

Teraz definiując sobie energię swobodną Gibbsa zwana też entalpią swobodną Gibbsa $G(T, p, N)$:

$$\begin{aligned} G(T, V, N) &= U(S, V, N) - V \left(\frac{\partial U}{\partial V} \right) - \left(\frac{\partial U}{\partial S} \right) \\ &= U(S, V, N) + pV - ST \end{aligned}$$

Teraz możemy sobie do zdefiniować różniczkowo:

$$\begin{aligned} dH &= T dS + V dp + \mu dN \\ dT &= T dS - p dV + \mu dN - T dS - S dT = -S dT - p dV + \mu dN \end{aligned}$$

Za to dla Entalpii Gibbsa:

$$\begin{aligned} dG &= T dS - p dV + \mu dN + p dV + U dp \\ dG &= -S dT + U dp + \mu dN \end{aligned}$$

Doprowadzi nas to do **Relacji Maxwell'a**:

11.4 Relacje Maxwell'a

$$\begin{aligned} dH &= \left(\frac{\partial H}{\partial S} \right)_{V,N} dS + \left(\frac{\partial H}{\partial p} \right)_{S,N} dp + \left(\frac{\partial H}{\partial N} \right)_{S,p} dN \implies \\ \frac{\partial^2 H}{\partial S \partial p} &= \frac{\partial^2 H}{\partial p \partial S}, \quad \frac{\partial^2 H}{\partial S \partial N} = \frac{\partial^2 H}{\partial N \partial S} \end{aligned}$$

wstaw te wyprowadzenia Wstaw tu kwadracik termodynamiczny

TL;DR; Z równości drugich pochodnych mamy dużo relacji Maxwell'a na pochodne po różnych wielościach. Jakich? Patrz kóleczko.

Mnemotechniki:

- Valid Facts and Theoretical Understanding Generates Solutions to Problems
- Vicekonsul Urugwaju, Stary Hrabia Panfncucy Gryzł Twarde Fistaszki
- Podobno Vkurwiony Fizyk Teoretyczny Ujebał Góre Studentów

Teraz w układzie o stałej Temperaturze możemy sobie wyprowadzić:

$$\begin{aligned}\Delta U_{ot} + \Delta_{uk} &= 0 \\ \Delta U_{ot} &= -\Delta_{uk} \\ T\Delta S_{ot} &= \Delta U_{ot} \\ \Delta(S_{ot} + S_{uk}) &\geq 0, \quad \Delta S_{ot} + \Delta S_{uk} = \frac{U_{ot}}{T} + \Delta S_{uk} = \frac{-\Delta U_{uk}}{T} + \Delta S_{uk} \geq 0 \\ \Delta U_{uk} - T\Delta S_{uk} &\leq 0 \\ \Delta F_{uk} = \Delta(U_{uk} - TS_{uk}) &\leq 0\end{aligned}$$

Czyli wniosek, przy wymianie ciepła w stałej temperaturze jak nie jesteśmy w stanie nic powiedzieć o entropii, to minimalizujemy sobie energię/entalpię swobodną.

Wykład 12

Cośtam

Przepisz wzorki z tablicy które wypisuje Przeniosło

Wykład 13

Cośtam

Poleciał skip po Kolokwium

Wykład 14

Cykl Carnota

Przepisz wzorki z tablicy które wypisuje Przeniosło

Wykład 15

Związek z Mech.Klas.

15.1 Twierdzenie Liouville'a

Twierdzenie Liouville'a mówi nam o tym, że w trakcie ewolucji dynamicznej objętość w przestrzeni fazowej pozostaje stała.

Tj. weźmy sobie:

$$\Gamma = (q_1, q_2, \dots, q_{3N}, p_1, p_2, \dots, p_{3N}), \quad \begin{cases} \dot{q}_i = \frac{\partial H}{\partial p_i} \\ \dot{p}_i = -\frac{\partial H}{\partial q_i} \end{cases}$$

Czyli definiujemy tak równania Hamiltona, którymi postulujemy, że będzie się dało przestrzeń fazową opisać. Definiujemy sobie też, że prędkość 'potoku fazowego' czyli ewolucji w przestrzeni fazowej zdefiniujemy sobie jako:

$$\mathbf{v}(t) = \{\Gamma(t) | \Gamma(0) \in V_0\}$$

Teraz co się stanie za czas dt ?

$$\Delta V = V_{dt} - V_0 = \int \sum_0^{\text{d}S \cdot \hat{n}} \overbrace{\text{d}\vec{S} \cdot \mathbf{v}}_1 \text{d}t = \int_V \nabla \cdot \mathbf{v} \text{d}\Gamma_N$$

Gdzie definiujemy sobie:

$$\mathbf{v} = (\dot{q}_1, \dots, \dot{q}_{3N}, \dot{p}_1, \dots, \dot{p}_{3N}), \quad \nabla \cdot \mathbf{v} = \sum \frac{\partial \dot{q}_i}{\partial q_i} + \sum \frac{\partial \dot{p}_i}{\partial p_i} = \sum_i \frac{\partial^2 H}{\partial q_i \partial p_i} - \frac{\partial^2 H}{\partial p_i \partial q_i}$$

15.2 Funkcja Rozkładu

Musimy sobie jeszcze zdefiniować coś takiego jak **Funkcja Rozkładu** $f(\underbrace{q^{3N}, p^{3N}}_{\Gamma^N}, t)$.

Teraz zdefiniujemy sobie $dw = f(\Gamma^N, t) d\Gamma^N$ gdzie w będzie prawdopodobieństwem znalezienia układu w chwili t w elemencie objętości fazowej $d\Gamma^N$.

Rozważmy sobie ruch ze stanu przestrzeni Γ_0 do Γ_t , opisywaną poprzez:

$$f(\Gamma_0^N, t=0) d\Gamma_0 = f(\Gamma_t^N, t=t) d\Gamma_t$$

ale transformację $\Gamma_0 \rightarrow \Gamma_t$ można uważać za zmianę współrzędnych rozkładzie. W związku z tym, korzystając z Tw. Liouville'a wiemy, że Jakobian zamiany zmiennych jest jednostkowy i jest zachowany podczas przejścia (objętość zachowana), czyli:

$$d\Gamma_0 = d\Gamma_t \tag{15.1}$$

¹6N wymiarowe tw Stokesa

Co prowadzi nas do wniosku, że:

$$f(\Gamma_0^N, 0) = f(\Gamma_t^N, t)$$

Wniosek: Funkcja rozkładu jest stała wzduż trajektorii ruchu

15.3 Krótka dygresja o sposobach opisu świata

W mechanice mamy dwa sposoby opisu:

- Opis Eulera
- Opis Lagrange'a

Zwizualizujmy sobie to na przykładzie 3D.

15.3.1 Opis Lagrange'a

Odpowiada ponumerowaniu punktów poprzez ich położenia i pędy w czasie $t = 0$ i śledzenie ich ruchu. Zmiennymi niezależnymi są wtedy \mathbf{r}_0, t .

15.3.2 Metoda Eulera

Za zmienne niezależne przyjmuje położenie \mathbf{r}, t , czyli jakby zmienia się gęstość w konkretnym punkcie a nie położenia konkretnych punktów. **Rysunek** Zmierzone Eulerowsko i Lagrange'owsko temperatury będą sobie równe \iff

$$T^E(\mathbf{r}(\mathbf{r}_0, t), t) = T^L(\mathbf{r}_0, t)$$

Czyli inaczej mówiąc będą sobie równe tylko i wyłącznie gdy są obie mierzone w tym samym punkcie przestrzeni i czasie. Gdzie po małej zmianie dt temperatura T^E jest mierzona w tym samym punkcie i mierzy temperaturę innych częstek przepływających nad nią (mierzenie temperatury na wieży ze stałym zamontowanym termometrem), a temperatura T^L mierzy temperaturę tej samej cząstki wzduż jej trajektorii, czyli w zmiennym położeniu. (Mierzenie temperatury na balonie w nurcie wiatru). Z zastrzeżeniem:

$$\frac{\partial T^L}{\partial t}\Big|_{\mathbf{r}_0} \neq \frac{\partial T^E}{\partial t}\Big|_{\mathbf{r}}$$

A prędkość i przyspieszenie fizycznie zazwyczaj opisujemy jako:

- Prędkość $\frac{\partial \mathbf{r}^L}{\partial t}\Big|_{\mathbf{r}_0}$
- Przyspieszenie $\frac{\partial \mathbf{v}^L}{\partial t}\Big|_{\mathbf{r}_0}$

Czyli uściślając wnioski z poprzedniej sekcji:

Wniosek: Funkcja rozkładu jest stała wzduż trajektorii ruchu, czyli:

$$f^E(\Gamma(\Gamma_0^N, t), t) = f^L(\Gamma_0^N, t) = f^L(\Gamma_0^N, 0) \quad (15.2)$$

15.4 Zastosowanie do Fizyki Statystycznej

Z funkcją rozkładu $f(\Gamma, t)$ można związać entropię:

$$S_t = -k \int f^E(\Gamma_N, t) \log f^E(\Gamma^N, t) d\Gamma^N$$

Teraz będziemy to porównywać z $S_{t=0}$:

$$= -k \int f^E(\Gamma^N(\Gamma_0^N, t), t) \log f^E(\Gamma^N(\Gamma_0^N, t)) d\Gamma^N$$

Co po porównaniu z równaniem (15.1) i (15.2):

$$= -k \int f^L(\Gamma_0^N, 0) \log f^L(\Gamma_0^N, 0) d\Gamma_0^N = S_{t=0}$$

Fakt: Entropia Gibbsa podczas ruchu w przestrzeni fazowej podlegającemu równaniom Hamiltona jest stała Zdefiniujemy sobie teraz **Entropię gruboziarnistą**:

Dzielimy sobie przestrzeń fazową na komórki. Jako, że człowiek nie jest demonem, który by mógł widzieć entropię mikroskopowo w każdym punkcie P.F., więc wprowadzamy sobie zamiast dokładnej funkcji $f(\Gamma^N, t)$ funkcję uśrednioną (przeciąkowaną) po komórce, tj.

$$\tilde{f}^E(\Gamma^N, t) = \frac{1}{|w_i|} \int_{w_i} f^E(\Gamma^N, t) d\Gamma^N$$

Gdzie w_i jest objętością jednej komórki. Wtedy **Entropia Gruboziarnista** to będzie:

$$\tilde{S}_t = -k \int \tilde{f}^E(\Gamma^N, t) \log \tilde{f}^E(\Gamma^N, t) d\Gamma^N \quad (15.3)$$

I dopiero tak zdefiniowana Entropia rośnie, czyli nam się nie psuje Fizyka Statystyczna.

Wykład 16

Twierdzenie Pointcarrego

16.1 Szymczak Time

Mówimy sobie tu o twierdzeniu Pointcarrego o rekurencji [patrz wikipedia](#). Z niego wynika, że jak mamy w przestrzeni fazowej jakąś objętość, to po odpowiednio długim czasie możemy oczekiwac, że 1% fluktuacji powróci do początkowego miejsca w przestrzeni fazowej. Czas po którym to się dzieje nazywamy **czasem powrotu**. Dla więcej niż kilku częstek czas ten jest w dobrym przybliżeniu nieskończony.

W oparciu o to twierdzenie Pointcarrego możemy wyciągnąć wnioski o dwóch właściwościach układów:

- Własność mieszania w przestrzeni fazowej
- Własność ergodyczności

Z własnością mieszania i twierdzenia Pointcarrego wynika nam, że po odpowiednio długim czasie w układzie nastąpi rozmycie w przestrzeni fazowej całego układu. Tj, że można sobie całkować po przestrzeni fazowej a nie po czasie, bo wszystkie stany będą równo prawopodobne.

⇒ Uzasadnienie rozkładu mikrokanonicznego.

Matematycznie:

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \int F(\Gamma) f(\Gamma, t) d\Gamma \implies \frac{1}{\mu(C)} \int F(\Gamma) d\Gamma$$

Ergodyczność Weźmy sobie Γ_0 jako punkt początkowy. Niech:

$$\langle f(\Gamma_0) \rangle_t = \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_0^T dt f(\Gamma_t) \implies \langle f \rangle_c = \frac{1}{\mu(c)} \int f(\Gamma) d\Gamma$$

Wynika z tego, że ergodyczność $\iff \langle f(\Gamma) \rangle_t = \langle f \rangle_c$ dla wszystkich gładkich funkcji dla których $\langle f \rangle_c$ istnieje i jest stworzona.

Niestety widać, że taka matematyczna ergodyczność w zasadzie w przyrodzie nie istnieje. Wynika z tego, że:

Wniosek: Nie liczy się ergodyczność dla dowolnych funkcji, a tylko dla funkcji 'fizycznie relevantnych', czyli np funkcji stanu gazu.

Jeszcze inaczej patrzy na to Landau, że układy są samomieszające, tj. że ta ergodyczność nie jest w ogóle taka istotna, bo to się i tak uśredni

Lód	Ciepło topnienia	Woda	Ciepło wrzenia	Para wodna
$\rho = 916 \frac{kg}{m^3}$	$6 \frac{kJ}{mol}$	$\rho = 916 \frac{kg}{m^3}$	$40.6 \frac{kJ}{mol}$	$\rho = 916 \frac{kg}{m^3}$

Tablica 16.1: Tabelka z wartościami gęstości i ciepła dla wody i jej faz

16.2 Przenosław Radosło Time

Mamy sobie potencjał $U(S, V, N)$, które ma właściwość $U(\lambda S, \lambda V, \lambda N) = \lambda U(S, V, N)$. Pamiętamy też, że ten potencjał to:

$$U = TS - pV + \mu N \implies G = U - TS + pV = \mu N$$

Wtedy:

$$LHS = T d(\lambda S) - p d(\lambda V) + \mu d(\lambda N) = d\lambda [TS - pV + \mu N] + \lambda [T dS - p dV + \mu dN] = d\lambda U + \lambda dU$$

$$RHS = N d\mu + S dT - V dp = 0 \implies N d\mu + N s dT - N v dp = 0 \implies N [dU + s dT - v dp] = 0$$

Wtedy dla lodu w wodzie mamy takie zależności:

$$\begin{cases} N_l [d\mu + s_l dT - v_l dp] = 0 \\ N_w [d\mu + s_w dT - v_w dp] = 0 \end{cases} \implies \begin{cases} d\mu_l = -s_l dT + v_l dp \\ d\mu_w = -s_w dT + v_w dp \end{cases}$$

Daje nam to dalej:

$$d\mu_l = d\mu_w \implies -s_l dT + v_l dp = -s_w dT + v_w dp$$

Czyli

$$(s_w - s_l) dT = (v_w - v_l) dp$$

Co daje:

$$\frac{dT}{dp} = \frac{v_w - v_l}{s_w - s_l} = \frac{\Delta v T_{topnienia}}{Q_{topnienia}} \implies \frac{dp}{dT} = \frac{Q_{top}}{\Delta V T_{top}} = -138 \frac{bar}{K}$$

Idąc dalej z tym równaniem możemy dojść do przekształcenia:

$$\frac{dp}{dT} = \frac{Q_{top}}{\Delta V T_{top}} = \frac{Q p}{n R T^2} \implies \frac{dp}{p} = \frac{Q}{n R} \frac{dT}{T^2}$$

Idąc z tym ciut dalej dochodzimy do [równania Clausiusa-Clapeyrona](#). Patrz tu

Wykład 17

Przejścia Fazowe

17.1 Przejścia I Rodzaju

Klasyfikacja Erhenfersta

$$dG = -S dT + V dp$$

Wynika też stąd, że:

$$\left(\frac{\partial G}{\partial T}\right)_p = -S, \quad \left(\frac{\partial G}{\partial p}\right)_T = v$$

Ale obydwie te wartości są nieciągłe. Wtedy będziemy mówić o tym, że przejście jest **I rodzaju**. Tutaj też będziemy widzieć zależność:

$$\left(\frac{\partial^2 G}{\partial T^2}\right)_p = \left(\frac{\partial^2 G}{\partial p^2}\right)_T$$

Teraz pokażmy sobie czym jest Gaz Van Der Waalsa. Jest to gaz, w którym będziemy brać też pod uwagę ciśnienie działające na każde cząsteczki od nacisku pozostałych cząsteczek gazu. Jego równanie stanu to:

$$nRT = (V - nb) \left[p + \frac{an^2}{V^2} \right] \quad (17.1)$$

Gdzie:

$$a =, \quad b =$$

Wykład 18

Uzupełnij

Wykład 19

Uzupełnij

Wykład 20

Uzupełnij

Wykład 21

Uzupełnij

Wykład 22

Coś z zespołem wielkim kanonicznym

W poprzednim odcinku...

Definiujemy sobie:

$$N = n_1 + n_2 + n_3 + \dots$$

$$\sum_{N=0}^{\infty} \sum_{n_1} \sum_{n_2} \dots$$

Zaś wielka suma statystyczna:

$$\Xi_i^{f,b} = (1 \pm ze^{-\beta\epsilon_i})^{\pm 1}, \quad \Xi = \prod_i \Xi_i, \quad \log \Xi = \sum_i \log \Xi_i$$

Zdefiniowaliśmy sobie:

$$-pV = \Omega^{f,b} = -kT \log \Xi = \pm kT \sum_i \log (1 \pm e^{-\beta(\epsilon_i - \mu)})$$

W związku z tym:

$$\langle N \rangle = z \frac{\partial}{\partial z} \log \Xi(T, V, z) = \pm z \frac{\partial}{\partial z} \sum_i \log (1 \pm ze^{-\beta\epsilon_i}) = \sum_i \frac{ze^{-\beta\epsilon_i}}{1 \pm ze^{-\beta\epsilon_i}}$$

Gdzie dalej:

$$\langle N \rangle = \sum_i \frac{1}{z^{-1}e^{\beta\epsilon_i} \pm 1} = \sum_i \frac{1}{e^{\beta(\epsilon_i - \mu)} \pm 1}$$

Ale pamiętamy też, że:

$$\langle N \rangle = \sum_i \langle n_i \rangle$$

$$\langle n_i \rangle^{f,b} = \frac{1}{e^{\beta(\epsilon_i - \mu)} \pm 1}$$

Średnia liczba cząstek w stanie kwantowym i :

- Statystyka Fermi-Diraca

$$n_i = \frac{1}{e^{\beta(\epsilon_i - \mu)} + 1}$$

- Statystyka Bose-Einstaina

$$n_i = \frac{1}{e^{\beta(\epsilon_i - \mu)} - 1}$$

Granica klasyczna statystyk kwantowych

1. Zbadajmy gaz, który w danej T - robi się bardzo rzadki, tj. $\frac{\langle N \rangle}{V} \rightarrow 0$:

$$0 \leftarrow \frac{\langle N \rangle}{V} = \frac{1}{V} \sum_i \underbrace{\frac{1}{e^{\frac{1}{kT}(\epsilon_i - \mu)} + 1}}_{\rightarrow 0} = \frac{1}{V} \sum_i \underbrace{\langle n_i \rangle}_{\rightarrow 0}$$

Pomijamy sobie tutaj tę jedynkę, ponieważ wiemy, że drugi wyraz w mianowniku będzie zawsze dużo dużo większy, także jedynka będzie pomijalna.

2. Weźmy teraz $T \rightarrow \infty$, jak się zachowa $\mu(T)$? Otóż musi uciekać nam wtedy do $-\infty$.

Wtedy też widzimy, że $\langle n_i \rangle \rightarrow \frac{1}{e^{\beta(\epsilon_i - \mu)}}$

Teraz w tej granicy (1 lub 2 powyżej) mamy:

$$\langle N \rangle = \underbrace{z}_{e^{\beta\mu}} \sum_i e^{-\beta\epsilon_i} \pm 1$$

Po przekształceniu dostaniemy:

$$z = \frac{\langle N \rangle}{\sum_i e^{-\beta\epsilon_i}}$$

I po wstawieniu do wzoru na n dostajemy:

$$\langle n_i \rangle = z e^{-\beta\epsilon_i} = \langle N \rangle \frac{e^{-\beta\epsilon_i}}{\sum_i e^{-\beta\epsilon_i}}$$

Daje nam to:

$$\frac{\langle n_i \rangle}{N} = \frac{e^{-\beta\epsilon_i}}{\sum_i e^{-\beta\epsilon_i}}$$

Co jest klasyczną **statystyką Boltzmanna!** (klasyczny wzór na prawdopodobieństwo)

Przypomnijmy sobie teraz Z w granicy klasycznej.

Wielki Potencjał Termodynamiczny to będzie:

$$\Omega(T, V, \mu) = U(T, \mu) = U - TS - \mu N = -kT \log \Xi$$

Zaś F :

$$F = -kT \log Z = U(T) = U - TS$$

Dalej rozpisując:

$$\begin{aligned} -kT \log Z &= F = \Omega + \mu N = -kT \log \Xi + \mu N \\ \log Z &= \log \Xi - \beta \mu N \end{aligned} \tag{22.1}$$

W naszej granicy:

$$\log \Xi^{f,b} = \sum_i \log \Xi_i^{f,b} = \pm \sum_i \log (1 \pm e^{-\beta(\epsilon_i - \mu)}) \xrightarrow{N \rightarrow 0} |\log(1 \pm x) \approx \pm x| \sum_i e^{-\beta(\epsilon_i - \mu)} = z \sum_i e^{-\beta\epsilon_i} = \langle N \rangle$$

Wracamy teraz do równania (22.1). Daje nam to:

$$\log Z = N - \beta \mu N \tag{22.2}$$

Po wstawieniu do równania (22.2) mamy:

$$\log Z = N - N \log N + \log \left(\sum_i e^{-\beta\epsilon_i} \right)^N = \log \left(\frac{(\sum \dots)^N}{N!} \right)$$

Co daje:

$$Z = \frac{1}{N!} \left(\sum_i e^{-\beta \epsilon_i} \right)^N$$

Co jest klasyczną sumą statystyczną z wielkokanonicznym $N!$

Gaz doskonały w (periodycznym) pudle:

$$H_0(i) = \frac{p_i^2}{2m} = -\frac{\hbar^2}{2m} (\partial_x^2 + \partial_y^2 + \partial_z^2)$$

Weźmy periodyczne warunki brzegowe:

$$\Psi(0, y, z) = \Psi(L_x, y, z)$$

i analogicznie dla y i z . Rozwiązań do tego:

$$\Psi_{n_x, n_y, n_z} = e^{\frac{2n_x \pi i}{L_x} x} e^{\frac{2n_y \pi i}{L_y} y} e^{\frac{2n_z \pi i}{L_z} z}$$

Gdzie $n_{x,y,z} = 0, \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots$. Da nam to energie:

$$E_{n_x, n_y, n_z} = \frac{1}{2m} (p_x^2 + p_y^2 + p_z^2)$$

Gdzie $p_x = \frac{2\hbar n_x \pi i}{L_x}$, a $\Delta p_x = \frac{2\hbar \pi}{L_x} \xrightarrow{L_x \rightarrow \infty} 0$.

Różnica między dwoma kolejnymi poziomami energetycznymi dąży do 0, kiedy rozmiar pudła $\rightarrow \infty$.

Plan: Zamienić sumę na całkę. Jak?

Zamienić $I = \sum$ po stanach kwantowych $= \sum_{s, n_x, n_y, n_z} f(n_x, n_y, n_z)$ na całkę.

W takim razie

$$\sum f(x) dx = \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \sum_i f(x_i) \Delta x$$

Powiedzmy sobie, że $\Delta x = x_i - x_{i-1}$ i jest bardzo małe, więc można napisać: Teraz:

$$\frac{1}{\Delta x} \sum f(x) dx = \sum_i f(x_i)$$

I nasza całka to:

$$I = \sum_{s, n_x, n_y, n_z} f(n_x, n_y, n_z) = (2s+1) \sum_{p_x, p_y, p_z} f(p_x, p_y, p_z) = \frac{2s_x + 1}{\Delta p_x \Delta p_y \Delta p_z} \int f(p_x, p_y, p_z) dp_x dp_y dp_z$$

Zaś $\Delta p_x \Delta p_y \Delta p_z$ to:

$$\Delta p_x \Delta p_y \Delta p_z = \frac{8\pi^3 \hbar^3}{L_x L_y L_z} = \frac{8\hbar^3 \pi^3}{V}$$

Następnie zakładamy, że $f(p_x, p_y, p_z) = f(p)$. Daje nam to:

$$I = \frac{(2s+1)V}{h^3} \int f(p) 4\pi p^2 dp$$

Zamieńmy sobie teraz na całkę po energiach. W tym celu piszemy:

$$E = \frac{p^2}{2m}, \quad dE = \frac{2p dp}{2m} = \frac{p}{m} dp \implies m dE = p dp = \sqrt{2mE} dp \implies dp = \sqrt{\frac{m}{2E}} dE$$

Teraz po wstawieniu do naszego I mamy:

$$I = \frac{(2s+1)V 4\pi}{h^3} \int f(E) 2mE \sqrt{\frac{m}{2E}} dE = \frac{2s+1}{4\pi} \left(\frac{2m}{\hbar} \right)^{\frac{3}{2}} \int f(E) \sqrt{E} dE$$

Podsumowanie

$$\lim_{\infty} \frac{1}{V} \sum_{s, n_x, n_y, n_z} \dots = \frac{2s+1}{4\pi^2} \left(\frac{2m}{\hbar^2} \right) \int dE \sqrt{E} \dots$$

Dzielenie na V jest istotne, ponieważ dzięki temu mamy coś intensywnego, co ma sens w granicy termodynamicznej, bo jest intensywne.

Będziemy dalej operować tymi całkami i zastosujemy je do wielkiego potencjału termodynamicznego itp i dużo fajnych rzeczywistych dostaniemy. Jak dożyjemy do wykładu w poniedziałek po kolokwium. Howgh. Wejdziemy na wykład z tarczą, lub zostaniemy na tarczy przed salą.

Wykład 23

Coś o wszechświecie

Na początku mieliśmy jednorodną zupę cząstek, a w czasie wiemy, że Entropia wszechświata powinna rosnąć. Jednakowoż obecnie, po ok $15 \cdot 10^6$ lat mamy planety, gwiazdy itp, co by wskazywało na pierwszy rzut oka, że entropia nam spadła. Więc jak jest naprawdę?

Odpowiedzi są dwie, pierwszą można by nazwać to, że patrzymy tylko na 5% całego wszechświata (bo 68% to Ciemna Energia a 24% to Ciemna Materia co do których nic nie wiemy). Ale odpowiedź w pełni scisła to **grawitacja**.

Okazuje się, że w miarę tworzenia ciał mocno oddziaływujących grawitacyjnie, to Entropia bardzo rośnie. Patrząc w przestrzeni pędowej (powierzchni $3N$ -dim kuli o promieniu $\sqrt{2mE_{kin}} = \sqrt{2m(E - E_{pot})}$), ten ogromny wzrost Entropii którego potrzebujemy wyniknie z faktu istnienia **Czarnych Dziur**. Przejedźmy sobie więc przez ich historię.

Rozumowanie Laplace'a

Laplace szukał prędkości ucieczki dla różnych ciał grawitacyjnych, czyli jaką prędkość trzeba nadać ciału, żeby odleciało do nieskończoności:

$$\frac{v_{gr}^2}{2} - \frac{GM}{R} = \frac{V_\infty^2}{2} = 0$$

Daje nam to:

$$v_{gr}^2 = \frac{2GM}{R}$$

Teraz jak położymy $v_{gr} = c$:

$$R = \frac{2GM}{c^2}$$

No i wychodzi nam, że jesteśmy w stanie położyć taką masę, że nic nie będzie w stanie uciec. I tak oto uzyskaliśmy klasycznie Czarną Dziurę.

Ale tu mamy paradoks, bo wynika, że możemy wrzucić dowolną ilość materii/energii i ona zniknie, więc zasady zachowania by padły. Dlatego zostało swoistymułowane, że musi w ich otoczeniu mieć miejsce **Promieniowanie Hawkinga**.

Tłumaczy się je fluktuacjami kwantowymi, tworzeniem i anihilacją par e^- , e^+ elektron pozyton, o energii $\Delta E \Delta t < \hbar/2$ o skali czasowej $\Delta t < \frac{\hbar}{1J}$, ale jest to kosztem utraty masy Czarnej Dziury.

Przeskok do Hawkinga

Hawking pokazał, że Czarna Dziura zachowuje się jak ciało doskonale czarne, tj. $\Gamma = \frac{\hbar c^3}{8\pi GMk}$. W odpowiedzi na to ktoś (nazwisko) policzył sobie entropię Czarnej Dziury. Problem jest tylko taki, że na ten moment tak jak to sobie sformułowaliśmy, to wygląda na to, że wpadając do czarnej dziury

tracimy informację o przeszłości, czy też patrząc kwantowo, ze stanu czystego po wejściu robi nam się stan mieszany.

Daje nam to **Paradoks Informacyjny Czarnych Dziur**.

W 1997 trójka Fizyków się założyła o ten problem: Hawking, Thorne i Preshill. Hawking i Thorne uznali, że problem jest z Kwantami, a Preshill, że z OTW.

W 2004 Hawking opublikował pracę, że do OTW trzeba wprowadzić poprawkę na fluktuacje horyzontu zdarzeń i tym samym przyznał Preshillowi, że czuje się przegranym. Wysłał mu encyklopedię Bejsbola.

Teraz spójrzmy co się dzieje jak wrzucamy coś do czarnej dziury. Wrzucamy jakieś dm , wtedy energia wewnętrzna wzrasta o $dU = d(Mc^2)$ co wiemy z I zasady Termodynamiki. Jako, że $dU = T dS$, więc $(dM)c^2 = \frac{\hbar c^3}{8\pi GMk} dS$, czyli różniczka Entropii to $dS = \frac{8\pi G k M dM}{\hbar c}$, co prowadzi nas do wzoru na entropię od ciała grawitacyjnego:

$$S = \frac{4\pi kGM^2}{\hbar c} \approx 10^{77}k \left(\frac{M}{M_S} \right)^2 \quad (23.1)$$

Co jest **Wzorem Hawkinga-Bekensteina**. Policzmy teraz entropię słońca. Jest tam ok 10^{57} protonów. Czyli jego entropia to $S_{sol} \approx 10^{57}$ Policzmy sobie ograniczenie, czyli czarną Dziurę. W tym celu potrzebujemy powiązania między M a R , $M = \frac{Rc^2}{2G}$, więc licząc entropię dostajemy:

$$S = \frac{4\pi kGR^2c^3}{\hbar c 4G^2} = \frac{kAc^3}{4\pi G} = \frac{1}{4}K \frac{A}{l_p^2}$$

Gdzie $A = 4\pi R^2$, a l_p to **długość Plancka**:

$$l_p = \sqrt{\frac{\hbar G}{c^3}}$$

Potencjalnym rozwiązaniem paradoksu informacyjnego jest **Zasada Holograficzna t'Hootta** (Nobel '99). Mówi ona w skrócie, że trójwymiarowość świata jest iluzją i świat można by opisać za pomocą teorii dwuwymiarowej. Wchodzi tutaj tzw. **ograniczenie Bekensteina**, które mówi, że ilość informacji jest skończona. i mniejsza niż $< \frac{1}{4}K \frac{A}{l_p^2}$

Spis treści

1 Wstęp, Ergodyczność	2
1.1 Problem wielu ciał	2
1.2 Pokazy	3
1.2.1 Cylindry z ulepkiem cukru	3
1.3 Model Ehrenfestów	3
2 Ruchy Browna, Równanie Master	5
2.1 Ruch cząstek - Ruchy Browna	5
2.2 Równanie Master	6
2.3 Demonstracje	7
2.4 Wracamy do Modelu Erhnferstów	10
3 Definicja stanu, Entropia	11
4 Entropia Gibbsa i Boltzmanna	15
4.1 Psy Ehrenfersta	15
4.1.1 Wzrost Entropii	15
5 Granica Termodynamiczna, Maksymalizacja Entropii	19
5.1 Przeniosło Time	19
5.2 Granica Termodynamiczna	19
5.3 Maksymalizacja Entropii	20
6 Entropia Gazu doskonałego, Termometr	22
6.1 Przeniosło time	22
6.1.1 Ad poprzedni wykład	22
6.2 Wyprowadzenie wzoru na entropię gazu doskonałego	23
6.3 Pokazy	24
6.3.1 Termometr	24
7 Kij wie jaki temat	26
7.1 Zależność od energii, entropii i temperatury	27
7.2 Pokazy	28
7.3 Powrót do teorii	29
8 Potencjał chemiczny	30
8.1 Potencjał Chemiczny Gazu Doskonałego	30
8.2 Warunki nieidealne	30
8.3 Powrót to μ	31
9 The return of Szymczak	33
9.1 Podsumowanie tego co do tej pory osiągnęliśmy	33
9.2 Gaz dokonały w zespole kanonicznym	34

10 Twierdzenie Adiabatyczne	36
10.1 Zespół wielki kanoniczny	38
11 Wielki zespół kanoniczny once again...	39
11.1 W poprzednim odcinku...	39
11.2 Twierdzenie Eulera o funkcjach jednorodnych	40
11.3 Transformata Legendre'a	40
11.4 Relacje Maxwell'a	41
12 Cośtam	43
13 Cośtam	44
14 Cykl Carnota	45
15 Związek z Mech.Klas.	46
15.1 Twierdzenie Liouville'a	46
15.2 Funkcja Rozkładu	46
15.3 Krótka dygresja o sposobach opisu świata	47
15.3.1 Opis Lagrange'a	47
15.3.2 Metoda Eulera	47
15.4 Zastosowanie do Fizyki Statystycznej	47
16 Twierdzenie Poincarrego	49
16.1 Szymczak Time	49
16.2 Przeniosław Radosło Time	50
17 Przejścia Fazowe	51
17.1 Przejścia I Rodzaju	51
18 Uzupełnij	52
19 Uzupełnij	53
20 Uzupełnij	54
21 Uzupełnij	55
22 Coś z zespołem wielkim kanonicznym	56
23 Coś o wszechświecie	60
A Długaśne wyprowadzenia wzorów	68
A.1 Lecture 5	68
B Przydatne wzorki	70

Spis rysunków

1.1	Proces nieodwracalny?	2
1.2	Demonstracja odwracalności kinematycznej. Działa to tylko dla lepkiej cieczy	3
1.3	Demonstracja Bilardu Bunimowicza . Po prawej bilard prostokątny - Nie Ergodynamiczny, ponieważ po odpowiednio długim czasie nie uśrednia się rozkład cząstek - Nie osiąga równowagi.	4
1.4	Demonstracja Modelu Ehrenfestów . Bierzemy dwa psy i liczymy sobie $\langle n_a(t) \rangle$. W tym celu patrzymy sobie na ansambl (zespół) dwójkę psów.	4
2.1	Położenie cząstki	5
2.2	Jeden mol powietrza	7
2.3	Jeden mol innych rzeczy	8
2.4	Przykładowy Rozkład Gaussa uzyskany ze spadających kulek	9
3.1	Doświadczenie pokazujące jaka jest prędkość cząsteczek powietrza w temperaturze pokojowej, tj. 400 m/s.	11
3.2	Osiem identycznych pudełek.	13
3.3	Osiem kolorowych pudełek	14
4.1	Przepisz to	17
4.2	Przepisz to	18
5.1	Wykres entropii na jednostkę objętości w funkcji gęstości pcheł na Azorze	20
6.1	Termometr gazowy (tradycyjny) - rozszerzanie się parów gazu pod wpływem temperatury powoduje zmianę poziomu cieczy w pojemniku, co przekładamy na odczyt temperatury	24
6.2	Na Rys. 6.2a widać stan bańki z Bromem tuż po wyjęciu z zamrażarki, obecne są tylko pary Bromu (żółta para) i ciało stałe, a po ogrzewaniu pojawia się też i ciecz z topiącego się ciała stałego (Rys. 6.2b). Wtedy Brom jest w okolicy swojego punktu potrójnego	25
8.1	Przepisz to do równań	31
A.1	Wyprowadzenie wzoru na maksymalizację entropii	68
A.2	Wyprowadzenie wzoru na maksymalizację entropii cz.2	69

Indeks

- ansambl, 4
- Demon Laplace'a, 2
- Druga Zasada Termodynamiki, 17
- Energia Swobodna, 32
 - Gibbsa, 41
 - Helmholza, 34, 39
- Entalpia, 41
 - Swobodna Gibbsa, 41
- Entropia, 16
 - Boltzmannia, 16
 - Gibbsa, 16
 - Gruboziarnista, 48
 - Informacyjna Shannona, 14
- ergodyczność, 3
- Fizyka statystyczna, 2
- Forma Pfaffa, 34
- Granica Termodynamiczna, 19
- Informacja Shannona, 14
- Makrostan, 12
- Mierzenie informacji, 13
- Mikrostan, 12
- odwracalność, 3
 - dynamiczna, 3
 - kinematyczna, 3
- Potencjał Chemiczny, 29, 30
- Problem wielu ciał, 2
- Proces
 - odwracalny, 33
- Punkt potrójny, 24
- Rozkład
 - Cauchy'ego, 70
 - Gaussa, 9
 - Maxwella, 70
- Ruch Browna, 6
- Równanie
 - Clausiusa-Clapeyrona, 50
 - Master, 6, 16
- Statystyka
- Bose-Einstaina, 56
- Fermi-Diraca, 56
- Suma Statystyczna, 31
- Temperatura absolutna, 23
- Termometr, 24
 - gazowy, 24
- Twierdzenie
 - Adiabatyczne, 36
- warunek równowagi
 - szczegółowej, 12
- Wielki podencjał termodynamiczny, 38
- Wielkość
 - Ekstensywna, 35
 - Intensywna, 35
- Wzór Clapeyrona, 35
- Zasada Termodynamiki
 - Druga, 37
 - Pierwsza
 - Różniczkowa, 33
- Zespół Kanoniczny, 31

Załączniki

Dodatek A

Długaśne wyprowadzenia wzorów

A.1 Lecture 5

$$\begin{aligned}
 \log \sum &= N \log N - N \\
 &= \frac{V}{2} \log \frac{V}{2} - \frac{V}{2} - \left(\frac{V}{2} s_L \right) \log \left(\frac{V}{2} s_L \right) + \frac{V}{2} s_L - \frac{V}{2} (1-s_L) \log \left[\frac{V}{2} (1-s_L) \right] + \frac{V}{2} (1-s_L) \quad (1) \\
 &+ \frac{V}{2} \log \frac{V}{2} - \frac{V}{2} - \frac{V}{2} s_P \log \left(\frac{V}{2} s_P \right) + \cancel{\frac{V}{2} s_P} - \frac{V}{2} (1-s_P) \log \left[\frac{V}{2} (1-s_P) \right] + \frac{V}{2} (1-s_P) \\
 &= \frac{V}{2} \log \frac{V}{2} - s_L \frac{V}{2} \log \frac{V}{2} - s_L \frac{V}{2} \log (s_L) - \frac{V}{2} (1-s_L) \log \frac{V}{2} - \frac{V}{2} (1-s_L) \log (1-s_L) = \\
 &= \log \left(\frac{V}{2} \right) \left[\frac{V}{2} - s_L \frac{V}{2} - \frac{V}{2} + s_L \frac{V}{2} \right] = 0 \quad \frac{V}{2} (-s_L \log s_L) - \frac{V}{2} (1-s_L) \log (1-s_L) = \quad (1) \\
 &\quad \frac{V}{2} \left[-s_P \log (s_P) - (1-s_P) \log (1-s_P) \right] \quad (2) \\
 S &= -k \sum \left\{ -s_L \log (s_L) - (1-s_L) \log (1-s_L) - s_P \log (s_P) - (1-s_P) \log (1-s_P) \right\}
 \end{aligned}$$

Załącznik A.1: Wyprowadzenie wzoru na maksymalizację entropii

$$\begin{aligned}
 \frac{dS}{dS_L} &= -k \frac{\nabla}{2} \left\{ \log(\pi + \lambda) - \log(1-\pi_L) - \lambda + \log(2\pi - \pi_L) - \lambda + \log(1-2\pi + \pi_L) + \lambda \right\} = \\
 &= -k \frac{\nabla}{2} \log \left\{ \frac{\pi_L (1-2\pi + \pi_L)}{(1-\pi_L)(2\pi - \pi_L)} \right\} \stackrel{?}{=} 0 \Rightarrow \pi_L (1-2\pi + \pi_L) = (1-\pi_L)(2\pi - \pi_L) \\
 &\cancel{\pi_L - 2\pi L + \pi_L^2 = 2\pi - \pi_L - 2\pi \pi_L + \pi_L^2} \\
 \frac{\pi_L (1-2\pi_L + \pi_L)}{(1-\pi_L)(2\pi_L - \pi_L)} &= 1 \quad 2\pi_L = 2\pi \Rightarrow \pi_L = \pi_P = \pi
 \end{aligned}$$

Załącznik A.2: Wyprowadzenie wzoru na maksymalizację entropii cz.2

Dodatek B

Przydatne wzorki

Wzór Stirlinga

$$\log m! \approx \frac{1}{2} \log 2\Pi + (m+1) \log m - m \dots \quad (\text{B.1})$$

Entropia

- G_m - liczba mikrostanów odpowiadających makrostanom m , $G_m = \binom{N}{m}$
- $P_m(t)$ - prawdopodobieństwo makrostanu (m pcheł na Azorze)
- $p_i(t)$ - prawdopodobieństwo mikrostanu, $p_i(t) = \frac{P_m(t)}{G_m(t)}$

Entropia Boltzmanna

$$S_B = k \log G_m \quad (\text{B.2})$$

Entropia Gibbsa

$$S_G = -k \sum_i p_i^2 \log p_i \quad (\text{B.3})$$

Rozkłady

Rozkład Cauchy'ego

$$P_x = \frac{1}{\pi\gamma} \left[\frac{\gamma^2}{(x-x_0)^2 + \gamma^2} \right] \quad (\text{B.4})$$

- P_x - Rozkład gęstości prawdopodobieństwa
- γ - Parametr skali (np. na ćwiczeniach odległość działa od ekranu)
- x_0 - przesunięcie peaka względem środka U.W.

Rozkład Maxwell'a

$$P(v) = 4\pi v^2 \left(\frac{m}{2\pi kT} \right)^{\frac{3}{2}} e^{-\frac{mv^2}{kT}} \quad (\text{B.5})$$

$$P(E) = 2\sqrt{\frac{E}{\pi}} \left(\frac{1}{kT} \right)^{\frac{3}{2}} e^{-\frac{E}{kT}} \quad (\text{B.6})$$

- $P(v)$ - Rozkład Maxwell'a w funkcji prędkości cząsteczek
- $P(v)$ - Rozkład Maxwell'a w funkcji Energii cząsteczek
- γ - Parametr skali (np. na ćwiczeniach odległość działa od ekranu)
- x_0 - przesunięcie peaka względem środka U.W.

¹Wszystkie mikrostanty odpowiadające makrostanom $m(i)$ są równoprawdopodobne.

²Prawdopodobieństwo wystąpienia mikrostanu